

શ્રી જ્ઞાત્માનંદ પત્ર/૧

સ્વામીનાનંદ

પુસ્તક ૪૬ મુ.

આમ

કૃત ૨૦૦૭

અંક ૧ લો.

તા. ૧૫-૮-૪૧

આવણું

વાર્ષિક લવાજમ રૂ. ૩-૮-૦ પ્રાસેજ સહિત.

માટેશ્વર

શ્રી જ્ઞાત્માનંદ સભા,
બાવનગર.

અનુષ્ઠાનિક મણિ કા.

૧ પ્રભુ પ્રાર્થના (નવા વર્ષ માટે)	(શ્રી હેમેન્દ્રસાગરજી મહારાજ)	૧
૨ નૃતનવર્ષંતું મંગળમય વિધાન (શ્રીયુત ઇતેહચંદ જ્વેરભાઈ)	૨
૩ શાંતિથી વિચારવા યોગ્ય	(લેખક કમળાબહેન સુતરીયા)	૮-૨
૪ નયયએ અંથ અને બૌદ્ધમત સાહિત્ય (લેખક મુનિરાજશ્રી જમ્બૂવિન્દયજી મહારાજ)	પા. ૬			
૫ શંકા અને સમાધાન (સમાધાનકાર આચાર્ય મ૦ શ્રી વિજય લભિષસુરીશ્વરજી મહારાજ)	પા. ૧૩			
૬ સ્વીકાર સમાલોચના	પા. ૧૫
૭ વર્તમાન સમાચાર	પા. ૧૬
૮ લંડન ઓછાએ હોલમા આવેલી ભીટીશગવરમેની ડ્રામનવેલ્થરીલેશન ઓફીસ તરફથી પ્રમાણ સમુચ્ચય અંથના બેટ મળેલ હોટાઓ	૧૬

કલિકાળસર્વજી શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય મહારાજકૃત-

શ્રી ત્રિપણિલાકા પુસ્તક ચરિત્ર મૂળ.

(ભીજો ભાગ-પર્વ ૨, ૩, ૪.) (શ્રી અનુભૂતનાથ પ્રભુથી શ્રી ધર્મનાથ પ્રભુ સુધી)

ત્રણું પરો સુમારે પચાશ ફેર્મભાં સુંદર ઉંચા લેઝર પેપર ઉપર સુંદર શાંકો રાઈપમાં નિર્ણય-સાગર પ્રેસમાં પ્રતાકાર તથા યુકાકારે અને સાધજમાં છપાએ તૈયાર થયો છે, ૬૫ સુધી વધતી સખ્ત મેંઘવારીને લઈને સુંદર કાર્ય કરાવતાં ધણેણ મહોટો ખર્ચ થયો છે. કિંમત પ્રતાકાર રૂ. ૧૦ યુકાકારે રૂ. ૮) પોર્ટેજ જુદું.

પ્રથમ ભાગની જુજ યુકાકારે સિલિકે છે જે જ્ઞાનલંદારોમાં રાખવા જેવી છે.
કિંમત છ રૂપીયા પોર્ટેજ અલગ.

શ્રી પાર્થિનાથ પ્રભુ (સચિત્ર) ચરિત્ર.

(ધર્શી થાડી નકલો સિલિકે છે.)

પરમાત્મા શ્રી પાર્થિનાથ પ્રભુ ચરિત્ર. સચિત્ર. (કિંમત રૂ. ૧૩)

આ શ્રી પાર્થિનાથ પ્રભુ ચરિત્ર સચિત્ર, સુંદર, આકર્ષક અને આત્મકલ્યાણ સાધનાનું હોવાથા
નૈન સમાજમાં પ્રિય થઈ પડવાથી, જિહાસુનૈન બંધુઓ અને બહેનો આ ચરિત્ર અંથ બેટ મંગાવે
છે, નેથી હેઠળી નવા થનારા લાઈઝ મેમ્બર બંધુઓ અને બહેનોએ (રૂ. ૧૦૧) લાઈઝ
મેમ્બર ફીના તથા (રૂ. ૭) શ્રી પાર્થિનાથ પ્રભુ ચરિત્રના મળી (રૂ. ૧૦૮) મેડલી આપશે
તેમને (સત્તિકમાં હશે ત્યાં સુધી) બેટ આપવામાં આવશે.

આ સભાના માનવતા પદ્ધતિ—

અવેરી મગનલાલભાઈ મૂળયંદ શાહ-મુંબાઈ

—→←

477

મુંબાઈ શહેરમાં અવેરી લલદુભાઈ શુલાખ્યંદના નામથી ચાલતી પેઢીના માલેક, સંચાલક શ્રી મગનલાલભાઈ જેમ મુંબાઈમાં એક સારા વ્યાપારી-શ્રેષ્ઠ તરીકે સુપ્રસિદ્ધ છે, તેમ જૈન સમાજમાં તેઓશ્રી અથગણ્ય જેવાય છે. જૈન સમાજમાં ધર્મી સંસ્થાઓમાં કોઈ સ્થળે માનદ સેકેટરી, દ્રસ્ટી અને કેટલીએક સંસ્થામાં સેવાભાની સલાહકાર સભ્ય પણ છે. ધાર્મિક સંસ્કારો તો વંશપર-પરાથી વડિલોથી ઉત્તરી આવેલા છે.

સંદ્રભ વડિલ શેડ લલદુભાઈ હીપચંદ ઉપરોક્ત ચાલતી પેઢીના માલેક, અને સંચાલક હતા તે પેઢીનો વહીવટ કરવા સાથે પોતાની આખી જિંદગી સુધી સુપ્રસિદ્ધ શ્રી જીવદ્યા મંદળીના મુખ્ય સંચાલક પણ તેઓ હતા, તેટલું જ નહિં પરંતુ આ સંસ્થાદારા તન, મન, ધનથી કરેલી પણ રક્ષા, અણોલ પ્રાણીઓને બચાવી પાળેલી જીવદ્યા જે અનુપમ હતી, તેના માટે મળેલ જીવદ્યા વારીધિનો ધર્દકાળને પણ જીવનભરમાં શોભાળો હતો. એ જ જીવદ્યા મંદળીના માનદ સેકેટરીનું સ્થાન (વડિલે આપેલો અમૂહ્ય વારસો) શ્રી મગનલાલભાઈ હાલ સંલાણી-શોભાની રહેલા છે. આવા પુષ્યશાળી પુરુષે આ સભાનું પેટન પદ અમારી વિનંતિથી સ્વીકારેલ હોવાથી સભા આભાર માને છે. અને પરમાત્માને પ્રાર્થના છે કે શ્રી મગનલાલભાઈ હીર્ઘાયુ થઈ આધ્યાત્મિક, શારીરિક, આર્થિક લક્ષ્મી પ્રાપ્ત કરી આત્મકલ્યાણ વિશેષ સાધે.

શ્રીયુત મગનલાલભાઈ પાસે સભાના ધોરણું પ્રમાણે ફેટોઆઇ અને જીવનચરિત માટે માંગણી કરતાં તેઓશ્રીએ અમારી માંગણી ર્થીકારી નહિં, છતાં જૈન સમાજમાં આવા પુષ્યશાળી જીવદ્યા પાલક, અથવા કોઈનેકોઈપણ પ્રકારે નિઃસ્વાર્થ સેવા કરેનારો અગ્રેસર હૈન બંધુગોની આ અથવા ભીજી ડોઈપણ કોઈ રીતે અતુકરણીય કે જરૂરીયાતવાળી હૃકૃત હોય તે પ્રગટ કરવી યોગ્ય ધારી મૂકેલ છે.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

... પ્રકાશક:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-કાવનગર ...

વીર સં. ૨૪૭૭.

આવણુ.

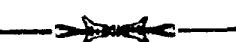
પુસ્તક રૂપ માટે.

વિકલ્પ સં. ૨૦૦૭.

:: તા. ૧૫ મી એપ્રિલ ૧૯૫૧ ::

અંક ૧ લો.

નવા વર્ષ માટે પ્રાર્થના

(રાગ-કદ્વાણુ)

જીવન ઉજ્જવળ આપો નાથ ! જીવન ઉજ્જવળ આપો,
લવ લય દુઃખને કાપો નાથ ! જીવન ઉજ્જવળ આપો.

મનસા વાચા કર્મવડે હું, હિત સર્વતું સાધું;
અષ્ટ પ્રહુર અન્તરમાં તુજને, પ્રેમ ધરી આરાધું. જીવન૦ ૧

પ્રાર્થની માત્રે સમતા લાવે, તુજમય સધળું માતું;
સ્થળ રથળ તુજને રમતો લાળું, રાજ્ય અધે સમતાતું. જીવન૦ ૨

પુણ્ય પંથના ઉત્તમ લાવો, સુજ ઉરમાં ઉભરાવો;
કામ છોધાઓ શત્રુને, સુજથી હર હઠાવો. જીવન૦ ૩

તૃષ્ણા ભમતાડેરા લાવો, ના સુજને ભરમાવે;
પરમાર્થ જીવન સુજ જાયો, એવા લાવો લાવે જીવન૦ ૪

નિક્ષિલ લાવે કગમાં વિહુર, શૈય કરું સૌ જગતું;
વિશ્વ પ્રેમનો મંત્ર ગજાવું, પુણ્ય લકું નરભવતું. જીવન૦ ૫

કર્મ ઉધાર્યો હર હઠાલું, એ બળ સુજને આપો;
ઊગલે ઊગલે સાથી અનંતો, સુજ રગ રગમાં વ્યાપો. જીવન૦ ૬

અનિત રથાનમાં સ્થાપો પ્રભુલ ! અસ્થ્ય કીર્તિ માણું;
વાયક હેમેન્દ્રે શુભ-લાવો, જન-મમરણ દુઃખ લાણું. જીવન૦ ૭

રચયિતા—ઉપાધ્યાય હેમેન્દ્રસાગર-પાઠણ (ડ. ચ.)

नूतन वर्षनुं मंगलमय विधान.

सर्वव्याप्तेकचिद्गुप-स्वरूपाय परमात्मने ।

स्वोपलब्धिप्रसिद्धाय, ज्ञानानन्दात्मने नमः ॥

“ सर्वव्यापी(सर्वने हेखनार अने जाणुनार), एक चैतन्य(शुद्ध चैतन्य)
जेतुं स्वदृप छे अने जे आत्मिक अनुलब्धवउ प्रसिद्ध छे ते ज्ञानानंदमय
(ज्ञान अने आनंदस्वदृप) उच्च आत्माने नमस्कार हो ! ”

—पंचलब्धि.

प्रकाशनुं आंतरदर्शन.

ने प्रसंगे सभय प्राणीसुषिष्ठिमा कल्याणुकारी वर्षानुकृतुं आगमन थया पछी यितमां प्रसन्नतानी जिभिंआने संचार थर्ड रहो छे, ते वर्षानुकृतिथी आनंदजनक बनेल तेमज छेक्का द्विसोमां पर्युषण्य पर्वाराधननी शरुआतवाणा आवण्य मासमां आजना मंगलमय ग्रन्थाते शुद्ध देव, गुरु अने धर्मनी कृपाथी “ श्री आत्मानंद प्रकाश ” ऐगण्युपचासमा वर्षमां प्रवेश करे छे. पूर्व प्रथालिङ्ग प्रभाष्ये रवगत विचारे छे ३-४गतमां सूर्य, चंद्र, द्विपक, विद्युत् विग्रे अनेक प्रकाशो छे पछु ए सर्व करतां अनंतशुभ्र चटीयातो आत्मानो प्रकाश छे के ने काण, स्वाक्षर, नियति, उद्घम अने ५मै३५ पांच कारणुने अनुसरीने ज्ञान, दर्शन, चारित्र अने तपदारा व्यक्त थाय छे. केवलज्ञानिओंचे पांचे कारण्यामां पुरुषार्थनी मुख्यतावडे आ प्रकाशने संपूर्णपछे प्रकटवेलो छे; ए केवलज्ञान३५ महासागरुं हुं एक बिंदु छुं; छतां ए बिंदुतुं पशु जगतमां अस्तित्व छे; कर्मीथा संपूर्णूं क्षय उत्पन्न थतां अनंतज्ञानप्रकाशनुं भतिज्ञान अने श्रुतज्ञान३५ क्षायोपशमिक ज्ञान निभित छे उपाध्यायज्ञ श्री यशोविज्ञयज्ञ ज्ञानसारमां कुहे छे ३ “ कृष्णपक्ष (भिथ्यात्म) क्षीणु थये छते अने सम्यक्त्व शुद्धकृ-पक्ष उद्यमान थये छते बीजनो चंद्र जेम पूर्णिमानो चंद्र अनी जय छे. ” तेम क्षायोपशमिक ज्ञान ‘ क्षायिकृपृष्ठ ’ अनेक ज्ञ-मोना शुल्क प्रयत्नो पछी अनी जय छे, त्यारे श्रुतज्ञान३५ शरीरदारा आव्य अने आंतरू जगतमां भाराथी यथाशक्ति कार्य अनी शक्तुं छे? गतवर्षमां व्यापक ज्ञान समष्टिमां व्यक्तित्वे नैनदर्शनना उच्च तत्त्वोने लक्ष्यमां राखी अनेकांतदृष्टिनां उच्च रहस्ये समाजने सभर्थो छे? वासनाएर्थी अलहीन बनेला अने मधुभिंदुनी माझक ओतप्रेत थयेला संसारी ज्ञाने सत्कर्म अने हुष्कर्मनुं ज्ञान कराव्युं छे? तर्कवाही ज्ञान करतां चारित्र (Character)नी भूमिका उच्चतर छे ते ज्ञानस्य फलं विरतिः । ए सूत्रनुं रहस्य यथाशक्ति समजाव्युं छे? संसार-यक्षमां ज्ञन-म अने मूर्तु अनिवार्य अने सहज छता आत्माना अनादिअनंतपणा तरह लक्ष्य राखी भानव वाचकानी आत्मभूमिकाने तैयार करी स्वावलंभनपूर्वक प्रगतिमान थना प्रेरणा करी छे? -मनो-योगदारा विचार करता इवित थाय छे ३-अनश्य सुन्दर परिष्णाम आव्युं छे. जगतमां प्रत्येक स्थूल वरतु स्वनिभितवडे आत्माने जगाडे छे. सूर्यना अशुद्धिथी कीर्तिधर राज अने अडाले वृद्ध थर्ढ गयेला वृषभथी जेम कुर्कुंदु राजने आत्मजगृति थर्ढ हती, तद्दुसार आत्मा शुभमाही होय तो प्रभुमूर्ति अने शास्त्रो पुष्टालंभन होवाथी आत्मजगृति अपें तेमां आश्र्य नथी. लेखो ए शासनां निर्जन्माण्ये होवाथी आत्माने अंतरावलोकन (Introspection) माटे थाय ए रवतः सिद्ध छे; नेथा प्रत्युत पत्रो रवनात्मक हेतु नैन संद्वान्तानुसार भतुष्येने ५म्योगी अनाववानो छे. ओगण्य-

नूतन वर्ष तुः मंगलमय विधान

3

પમાસ વર્ષ થયાં તેના અસ્તિત્વનો એ જ ઉદ્દેશ છે. તેમજ આત્મસ્વભાવ કે કે અનાદિકાળથી કર્માથી આવૃત થયેદો છે તેના પ્રકટીકરણુના સંરક્ષારો લેખકો અને વાચકો આ અમૃત્ય માનવ જન-મનમાં મેળવી શકે તે માટે છે. નૈન દર્શનના રાજમાર્ગ-રાજ્યોગથી આત્મપ્રકાશ પ્રાપ્ત કરવા માટે શ્રીમહુ હેવચદ્રલુએ ઠિક જ કહ્યું છે કે—“ અપ્રશરતતા રે ટાળી પ્રશરતતા, કરતી આશ્રવ નાસેજી; સંવર વાધે રે સાધે નિર્જરી, આત્મસ્વભાવ પ્રકારેણુ. ”

संशा-प्रेरणा।

૪૮ની સંગ્રહે દ્વારા કુલ પણ તે આત્માને ભાવશુદ્ધ ઉત્પન્ન કરવાનું કારણ છે. ચાર અને નવની સંખ્યા, નામ, સ્થાપના, દ્વારા અને ભાવશુદ્ધ ચાર નિક્ષેપથી નવપદજીની વિચારણા માટે ઉત્તમ જોધ સમર્પે છે. મુક્તિ માટે યોગના અસંખ્ય પ્રકારાર્મા નવપદજીને ગીતાથેંબે પુષ્ટાલંઅન કહેલું છે; ‘એમ નવપદ ગુણ મંડલ-ચારું નિક્ષેપ પ્રમાણેજી’ એ શ્રીમહ ઉં શ્રી યશોવિજયજીના વાદ્યાતુસાર નવપદજીનું નામ-સમરથું, યંત્રપૂર્વક નવપદજીની સ્થાપના, નવપદજીનું રહસ્ય આત્મા સાથે મેળવવાના સાધનોઽપ દ્વારા નિક્ષેપ અને ‘બેદ છેડ કરી આત્મા, અરિહંતઃપ્રી થાય રે’ વિગેર દરેક પહોને નિશ્ચાર્થ આત્મા સાથે બટાવી આત્માને તદ્વાપ અનાવવો એ ભાવ નિક્ષેપનો પુરુષાર્થ આત્મામાંથી જ અવંશૂન નથે પ્રકટાવવાનો છે. તે પ્રકટાની આત્માનો સહજ આનંદ પ્રાપ્ત થતો આડ કર્મથી અવરાયેલ પ્રકાશ કરે કરે પ્રકટે છે. પુષ્ટાલં મેળેલ માનવજીનમાં આત્માનો પ્રકાશ પ્રકટાવવાની ચા ચારી હાથ લાગી જાય તો મનુષ્યજીવનની અને પ્રસ્તુત પ્રકાશના લેખાનો ઉદ્દેશ સાર્થક થઈ જાય. આવા જ કાંઈ શુભાશાયથી પ્રસ્તુત ચ્યાત્રાનંદ પ્રકટાણ પૂર્ણ સુનિવરોના તથા ધર્મ શક્ષાવાન સહગૃહસ્થેના લેખાંથી ચારીઓથી આત્મનાગૃહિ માટે ઝર્ણ કરી રહ્યું છે; પરંતુ વાચ્યોડા ચેતે યથાશક્તિ અફલુશીલ થઈ આત્મવિકાસ સાર્થી શકે તે માટે ઉપાદાન કારણરૂપ આત્મા તૈયાર હોય ત્યારે જ અની શકે.

કાળ અનાહિયનંત છે અને આત્માનું અરિતત્વ પણ અનાહિયનંત છે; અનંતકાળનું આક-
મણ તેના ઉપર થવા જ્ઞાન આત્મા તેને પચાબી ગયો છે; અનંતકાળ પયથીઓએ ખલાસ થઈ ગયો છે
પણ આત્માના અસ્થિર પ્રદેશોમાંથી એક પણ પ્રદેશનો હૃદાસ કરી શક્યો નથી. આવું આત્માનું અનંત
અણ છે પરંતુ અનાહિ અભ્યાસથી કર્મવિકે રથાપિત સત્તાથી તે નિર્ઝંગ બની ગયો છે. પરંતુ મોક્ષ-
પ્રાપ્તિ માટે રાજ્યમાર્ગવાળા જિન સિદ્ધાંતો અને અતુષ્ણાનો અર્થાત જ્ઞાન અને ક્ષિયાદારા આત્મભળ
નાગૃહ થતો ‘અજ્ઞુકુલગત ડેસરી લહે રે નિજપદ સિંદુનિહાળા’ન્યારે પોતે પોતાને વૈન દર્શનના
સિદ્ધાંત અતુસાર ઘોણાભી લે છે. પછી કર્મની સાથે આત્મા ઉપમિતિભવપ્રપંચા કથાકારના કથન
પ્રમાણે આંતરૂ યુદ્ધ શરૂ કરે છે અને મોહનીય કર્મની સામે શક્ષા, સંવેગ, આત્મા અને જડ તત્ત્વની
વહેંઘણીન્યારે વિવેક, વ્યતિ, જિનપૂળ, સામાયિક, પ્રતિકમણ, દેશવિરતિપણું અને સર્વવિરતિપણું, અપ્રમાદ
વિગેરે સભ્યગુહશાંન, જ્ઞાન અને ચારિત્રમય અનેક શાખાથી યુદ્ધ કરતાં કરતાં છેવટે જડ કર્મ ઉપર
અનાહિયનંત ચૈતન્યનો વિજય થાય છે અને કર્મ પરિણામ તથા કલપરિણાતિના પરાધીનપણમાંથી
સુકા થઈ હુમેશને માટે નિશ્ચય જ્યવહાર-અને દૃષ્ટિબિંદુથી-અજર-અમર અને છે. આ વસ્તુસ્થિતિ
માટે જ તીર્થાંકર પરમાત્માની વાણીમય શાખાનોનો વિશ્વાળ પ્રયાસ છે અને તેનાં નિર્રચ્છાન્ય આત્માનંદ
પ્રકાશના દેખોનો પણ શુદ્ધ હેતુપૂર્વક અદ્ય પ્રયાસ છે.

आत्मानंद प्रकाश अने नयवाद.

जैन दर्शनना स्याद्वाद मार्ग अनुसार प्रत्येक प्रदार्थमां सात नयोन्तुं अवतरण थध शहे छे ते रीते प्रसंगोपात आत्मानंद प्रकाशने अगे ते अवतरण लघुत्वं योग्य थध पड्हे (१) नैगम नयथी सर्व आत्माओंनी चेतना (प्रकाश) अक्षरना अनंतमे भागे खुल्ला होय छे (२) संग्रह नयथी सर्व आत्माओंनी प्रकाश सत्ता असंभ्य प्रहेलिय समान छे (३) व्यवहार नयथी आत्मा संसारी-मुक्ता-लब्ध-अलब्ध विग्रे अनेक लेहेइप गण्याय छे (४) ऋग्जुस्त नयथी पारिण्यमिक्षावथी आत्मानो ने समये ने उपयोग होय नेमहे 'उषायात्मा-योगात्मा' विग्रे ते गण्याय छे (५) शब्दनयथी आत्मा आत्माना आनंद-प्रकाशने ओणभी, स्वप्रतीति प्राप्त करे ते सम्यग्दर्शन गुण्डरप होय छे (६) समलिङ्ग-३६ नयथी अष्टगुण्डस्थानक्षेत्री श्रेष्ठिमां वर्तां फैवल्यइप आत्मानंद प्राप्त करे ते अवस्था अने (७) अवंज्ञूत नयथी अनंतकाळ पर्यंत आत्मा सर्व उर्भक्षयथी अनंतगुण्डनी प्राप्ति साथे संपूर्ण आत्मानंद-प्रकाश आपत करे ते सिद्धावस्था. श्रीमह आनंदवनज्ञ श्री शांतिनाथज्ञना स्तवनमां कहे छे कृ- 'सङ्कल नयवाद व्यापी रखो ते शिवसाधन सधि रे' अर्थात् नयो असंभ्य होवा छतां प्रत्येक पदार्थतुं गान संक्षिप्तमां सात नयोथा करवामां आवतां वस्तुस्वइप सहेलाईथी समानाध जय छे. भीजनो चंद्रमा नेम पूर्णिमाए पूर्णिमाने पामे छे तेम-आत्म स्वरूपनी विचारणा नैगमनयथी शह थध अवंज्ञूत नयमां विराम पामे छे. मतलभ उ-आत्माने परमाभस्त्रृप बनाववा माटे नयोनी समज्ञ स्याद्वाद्वै जिनसिद्धितमां अपायेल छे. सात नयोन्तुं ओझेकरण ते ज स्याद्वाद सिद्धांत छे.

वातावरण अने संस्मरणो.

आपस्थी राष्ट्रीय सरकार स्थपायाने लगभग चार वर्ष थध गया छे. डोरआनुं युक्त लगभग थंभी गयुं छे परंतु रशिया तरक्षी विश्वुद्धनो अय जिल्ला थयेलो छे. डोरेसनी परिस्थिति आ. इपवानीना छूटा पड्हा पछी गुंचवणु भरेकी थध छे. लांचइस्तत, काणां अन्नरो अने अभवद्वारोनी अव्यवस्थाओ चालु छे. पाइस्तान साची के जोटी रीते पोलाही मुक्को उगानी काशीर माटे लारतनी सरकार साथे लाई करवानी तेयारी नजुकमा भतावी रह्यु छे-आ रीते अनेक विषम संयोगावाणा वातावरण वब्ये राष्ट्रीय नोडा याली रहेली छे. जैन जगतमां गत वर्षमा श्री शानुंजयगिरिनी अयामां पू० आ० श्री विजयप्रेमस्वरिणी हालीरीमां जैन सोसायटीमां अय प्रतिशामहोत्सव उज्ज्वाला होता अने विदान तपस्वी पू० मु० श्री लदंकरविजयल्लु विग्रे मुनिराज्ञे पंन्यास पद्धी अर्पण्यु इरवामां आपी हती. प्रांगणामां रोठ पुरुषोत्तमहास सुरयं है अंधानेल जैन ओर्डीग्नुं उद्धाटन त्याना राष्ट्रसाहेबने हस्ते थयुं हतु. रा. आ. रोठ उपतताल प्रतापसिंह चौद मासमां नव लाख नमस्कार भंत्री गण्डनानुं अंगीकृत कार्य पूर्ण कर्ने मुंबई आवी गया हता. तेमधे जैन समाज उपर अन्यने अनुकरण भाटे उत्तम दृष्टांत मूरुं पाइयुं छे. साहित्यरत्न मु० पुष्यविजयल्लु ऐ वर्ष लगभग ज्ञेस्वभेदना प्राचीन लंडारो तपासी जडीरी प्रतोना स्वाधित्थी होटाओ लेनराववानो प्रभं छरी, अविरत प्रयासपूर्वक संशोधन की, साहित्य-यात्रा समाप्त की भीकानेर चातुर्मास भाटे आवी गया छे. श्री गिरनारज्ञनी पवित्र छायामां रोठ कस्तुरभाई लालबाईना उद्धाटनपूर्वक रा. अ. कांतिलाल भक्तवत्तालना प्रसुभपटे तथा शेठ पुरुषोत्तमहास सुरयं हना स्वागताध्यक्षपण्या नोचे जैन डोन्हरनसनुं अढारमुं अधिवेशन पूर्ण थयुं हतु अने हस्ते द्वावे पसार थया हता. श्रावक श्राविका क्षेत्रने अंगे भैयमवर्गनी योजना भाटे पीस्तालीश उलारतुं इं थयुं हतु ते अभिव लारतने हिसाए

धर्षणं ज्ञ अध्यम गणेय, नूतन सेक्टरीओ मध्यम वर्ग माटेनी विशाळ योजना वहेली तडे तैयार करी अभलमां भूक्तवा अविरत प्रयत्न करे अने सदरहु इंडओआम्स ओएस्यु एक क्रोड इपीआर्नु अनाववा कठिअक थाय तो नैनो माटेनी आ विशाळ योजना पार पडी थोड़. नैन एंड, वीभानी योजना, मेटा नाना गुरु उघोगो, ड्रेणवण्य, द्वाखानां, वेर ऐंड सारवारो भणा शडे तेवी योजना विजेरे अनेक कार्यक्रमो उत्पन्न थाय ने अभलमां भुक्तयतो ज्ञ मध्यम वर्गनो उद्धार थध श्वेत. सप्रसंग आ अभारी आस सूचना छे. अरी रीते नैन समाजमा अैक्यनी ज्ञरीआत छे. नैन डान्डरन्स नैन वर्षोथी प्रतिष्ठित थयेली संस्थाना संचालकोने ते माटे संतर प्रयास करवा विनांति करीये छीये. पछी नैन समाजनी उन्नतिनां कार्या त्वराथी थध शक्ति एम अभारी नश्र मान्यता छे. शेठ बोगीलाल भगवत्ताल क्लामसं हाइरेक्युलतुं उद्घाटन भावनगरना नेइना० म० श्री कृष्णकुमारसिंहज्ञना अध्यक्षपण्या नीचे थयुं हतुं अने टोटलाख इपीयानी सभावत श्री बोगीलालभाईयो करेली हती. प्रस्तुत सभाए भरीहिला नवा भडानतुं नामालिधान 'आत्मानं द पुण्य अवन' करवामा आव्युं हतुं. शेठ बोगीलाल भगवत्तालना शुभहरते सभाना भडानमा भीजुं भडान बोगवतां रानभंहिरतुं भात-भुद्धतुं करवामां आव्युं हतुं. शेठ भेषन्नताल ताराचंद जे. पी. तरही साहित्य-ग्रानभंहिरतुं नाथालिधान हवे पछी करवामां आवशे. शुन्यत्य तीर्थनी भायामां पू० आ० म० श्री विज्ञ-वक्ष्यस्त्रिज्ञना संचालकपण्या नीचे छ आयायौ महाराजायोनी तथा अनेक मुनियरोनी सही साथे श्री अभय संघे अग्नीआर निर्णयो कर्या हता अने हवे पछी साधु संभेलन वहेली तडे भेषन्नवानी भूमिका रची हती. ज्ञानागढमां भारतीय स्वयंसेवक परिषद्हतुं छुं अधिवेशन शेठ भेषीलाल वीरचंदना अध्यक्षस्थाने तेमज श्री रमेश्वरलाल बोगीलालना स्वागत प्रभुपण्या नीचे सक्षण रीते मत्युं हतुं अने श्री देशरीआण तीर्थ संघधमां सात रथनामडे ढरावे थया हता. तेमज नैन भडिला परिषद पण्य श्रीमती तारामहेन माणेकलालना प्रभुपण्हे लाराई हती. स्वागत प्रभुप यंगलभेन बोगीलाल हता. नैन धार्मिक शिक्षण संघ मुंबधना आधिपत्य नीचे मुंबध तथा परायोनी ओगण्डीश धार्मिक पाद्याणायोनुं एकाकरण थयेल छे. सामुदायिक वार्पिंक परीक्षा लगभग पंहरसो विद्यार्थीयोनी लेवार्ध गर्छ छे अने ते कार्य शेठ रमेश्वरलाल लक्ष्मुभक्ताध जे. पी.ना. अध्यक्षपण्या नीचे एक ज्ञवर्षमां नवा कार्स साथे तत्त्वज्ञान, अनुशासन, काव्यो, प्रश्नोत्तरी, अर्थ अने कथा विभागो साथे सारी शक्त्यात थयेल छे. हिंगंभर बंधुओनी भडेनतथी मुंबध हाइकोटना चीइ ज्ञसीस तरही नैन भडिरोमां दरिजनप्रवेश न थध शेड तेवो युक्ताहो आवी गयो छे. श्री देशरीआण तीर्थना हिंगंभर, श्वेताखर ज्ञवडोनो नाडाल हज्ज आवेल नथी त्यां वैष्णवीय तत्व वन्ने धूसी गवुं छे. शेठ करतुरभाई लालभाई के जेमनी प्रतिभा भारत सरकारमां तेमज नैन समाजमां सविशेषपण्ये छे तेमने सप्रसंग विनांति करीये छीये उ-आप नैन समाजना एक्य भाटे आत्मशक्तापूर्वक प्रयास करो, साधु संभेलन वहेली तडे थाय तेवो ग्रन्थ उरो, तिथियर्थाना क्लेशतुं निवारण्यु करवा प्रयत्न-शील बनो अने २० आ० शेठ शेठ ज्ञवत्ताल भ्रतापसिंह, शेठ नगीनदास करमचंद, शेठ गोपटलाल धारसी, २० अ० कांतिलाल प्रभुरवलाल, शेठ रमेश्वरलाल लक्ष्मुभक्ताध, शेठ अकुलाध भूमिकाल अने श्री अभुतलाल काणीदास होशी विजेरे सज्जनोनो सज्जार लध नैन समाजनुं एक्य प्रकटावो अने अहिंसा तेमज रथादामय नैन सिद्धांतो के जेता प्रयासनी कार्धपण्यु वधत करतां अत्यारे सविशेषपण्ये ज्ञर छे (केमडे हुनिया अत्यारे युद्ध अने छिंसाथी नासी गर्छ छे) त्यारे भारतमां तेम परदेशमां

પ્રચાર કેમ થાય તે માટે નિષ્ઠિય અને નિરાશામય નહિં રહેતો સનિરોધપણે પુરુષાર્થ ઝોરવવા વિનંતિ કરીએ છીએ; તેમજ ઉદ્ઘરીયાળ તીર્થ માટે ઉચિત પ્રથમંબ કરવા માટે સુયના કરીએ છીએ ગત વર્ષમાં અનેક અભિક્રિક આત્માયોગે ભાગવતી દીક્ષાએ રહીકારી હતી. આ રીતે દર્શન, શાન અને ચારિતનાં અનેક સુત્રો ગતવર્ષમાં થયાં હતાં. પ્રતિક્રમણું પ્રભોધ રીડા નામનો વૈયાવચ્ચગરાણું સુધીના સંશોધન અંથના પ્રકાશન માટેનો મેળાનડો પૂરુષ આંત્રે શ્રી વિજયપ્રેમસુરિ તથા પૂરુષ આંત્રે શ્રી વિજય-પ્રતાપસુરિના અધ્યક્ષપણું નીચે થયો હતો. શેઠ અમૃતલાલ કાળીદાસ હોરાતીનો પીરસ્તાદીશ હન્દેરની સખાવત અને નાથ વર્ષના પરિશ્રમ પછી એક વિલાગ ઐતિહાસિક દિષ્ટેઓ તૈયાર થયો છે. બીજા એ વિલાગો પંચ પ્રતિક્રમણું સુધીના હવે પછી પ્રકાશિત થશે. ઓયુત ધીરજલાલ ટોકરસી તેમાં મુખ્ય હતી છે. તેમનો પ્રયાસ સફળ થયો છે; જૈન વિકાસ મંડળ તે માટે શરૂ થયેલું છે તેનો વિસ્તાર થાય અને વિદ્વાનો તેમજ ધનિકોના સહકારથી સાહિત્ય યોજના સુંભાઈ ભારતીય વિદ્વાલાવન અને પુના પ્રો. લાંડારકર ધનરીટયુટ નેનો વિસ્તૃત અને તો એક પ્રચંડ નૈન લાઇબ્રેરી તથા બી. એ.ના ધોરણું સુધીની નૈન સીરીઝ તૈયાર થઈ શકે તેમજ અન્ય અંશોનું ઐતિહાસિક દિષ્ટેઓ સંશોધન થઈ શકે. પૂરુષ આંત્રે શ્રી વિજયપ્રલભસુરિણી હાજરીમાં શત્રુંય ઉપર સર્વ પૂરુષ આંત્રે શ્રી વિજયાનંદ સુરિણી પ્રથમની ભૂર્તિ અંડિત થવાથી શ્રી સિદ્ધગ્રિંદુ ઉપર નવીન ભૂર્તિ પંચધાતુની પ્રતિક્રિયા થઈ છે. પાલીતાણુમાં શ્રી લઘ્યવિસુરિ સેવા સમાજનો રૌપ્ય મહેસુસ શેઠ બોગીલાલ મગનલાવના પ્રમુખ-પહે ઉજવાયો હતો. રીલીજીયસ ટ્રૂસ્ એકટનો અમલ એકટોબર માસથી થવાનો છે તે પહેલાં એકય સાધી નૈન સમાજે સહિત વિરોધ કરવા જગ્યા થવાનું છે. ગતવર્ષમાં આંત્રે શ્રી માણિક્યપસંહસુરિ, મુરુષ શ્રી ન્યાયવિજયળ (નિપુનીમાંથી), શ્રી મોતીચંદ ગિરધરલાલ કાપડીયા, શેઠ માણેકલાલ મનસુખ-ભાઈ, શેઠ દુર્ગારચંદ કશેરચંદ, જવેરી મૂળયંદ આશારામ વૈરાટી અને વહેરા જગળવનદાસ અમરયંદ વિગેરના પેદજનક સ્વર્ગવાસ માટે સપ્રસંગ લાવાજલિ આપવામાં આવે છે.

લેખ દર્શન.

ગતવર્ષમાં ગઢ અને પદ લેખો મળો કુલ એગણ્યસાડ લેખો આપવામાં આવેલા છે. પદ લેખોમાં પૂરુષ વયોવૃદ્ધ આંત્રે શ્રી વિજયલભિધસુરિણી શ્રી શીતળનાથ અને આદ્વિતાય સ્તવનો છે. પૂરુષ મુરુષ જન્મવિજયળના સામાન્ય જિનેશ્વર સ્તવન વિગેરે ચાર કાંઠ્ય, પૂરુષ મુરુષ જન્મપ્રભાવિજયળનું ગૌતમસ્વામીનો વિલાપ, મુરુષ રૂચક્રવિજયળનું અભિતનાથ સ્તવન, પંચ શ્રી દક્ષવિજયળનું શ્રી વિરજિત સ્તવન, મુરુષ જિનેન્દ્રવિજયળની ક્ષમાપના અને ઉપકાર દર્શનનાં એ કાંઠ્યો, શ્રીયુત કાંતિ શાહનું શ્રી મહિનાથ સ્તવન અને શા. મૂળયંદ આશારામ વૈરાટીના આતરનાદ અને પ્રશ્નુના મંહિર ખેલો વિગેર નાથ સમાંગ્ની પદ્ધતિ પદ્ધતિ કાંઠ્યો આવેલા હતાં. ગઢ લેખોમાં સૂક્ષ્મ ગંભીર અને તત્ત્વક લેખક પૂરુષ આ. શ્રી વિજયકસ્તુરસુરિણી તત્ત્વાવ્યોગના છ લેખો તથા સંભોધમાળાના એ લેખો, મુરુષ ચંદ્રપ્રભસાગર (ચિવલાતુ)ના સંખે અને શ્રીમણું તથા માનવતાની લવાધના એ પ્રેરક લેખો, પૂરુષ શ્રી જન્મયુવિજયળના અંતરિક્ષ પાર્વનાથના પાંચ તથા ભદ્રાવતી પાર્વનાથનો એક મળો કુલ છ ઐતિહાસિક લેખો આવેલા છે. મુરુષ દર્શનવિજયળ (નિપુની)ના શ્રી હેમચંદ્રસુરિણી અપૂર્વ મહાનુભાવતાના એ લેખો, પૂરુષ શ્રી વિજયલભિધસુરિણી શાંકા અને સમાધાનવાળા નાથ લેખો, ડા. ભગવાનદાસ મહેતાના ધ્રમ્ભકોશલના પાંચ લેખો, મૃદુલા બહેન કાઠારીના સ્વાહાવાનો લેખ, સ્વામી આત્માનંદ જરસ્તીનો સંક્ષિપ્ત લેખ, ડા.

वक्षबद्धास नेण्यसी विहरमान जिनना सात स्तवनोना विवेचन साथेना देखो, श्री कमला बहेन सुतरीआ। M. A ना आदर्श प्रार्थना विग्रेरे तथु संभवीत देखो, ग्रे. हीरालाल कापडीआ M. A ना संध्याष्टि अने हंडे विग्रेना चार विहरापूर्ण अंशोधन देखो, रा. भोहनलाल चोकसीना चारुरीला २८थुरनोनो ऐतिहासिक देख, रा. आत्मवक्षज्ञनो परमपवित्र शत्रुंजय दर्शननो देख तथा नूतन वर्षतुं मंगलमय विधाननो अमारी देख अने शामगद्दास डेलेजना अनिसिपाव श्रीखुत प्रतापराय भोदीना सभानी साहिल सेवा भाटे भावनग्रर सभाचारमां आवेदा ए देखो तथा वर्तमान सभाचार, स्वीकार अने सभालोचना अने चोपनमा वर्षनो सभानो रिपोर्ट विग्रे देखो प्रस्तुत सभाना सेक्टरी अने मुख्य कार्यक्तरी साहिलभूषण गांधी वक्षबद्धास विक्षुवनहासना आवेदा छे. नैन सिद्धांत अनुसारे लभायेलां तमाम देखो आवश्युत छे; देखना अक्षरो ए द्रव्यशुत छे; ए द्रव्यशुत ज्ञे आत्माना गुणेने २५श्वी मोक्ष भाटेनो पुरुषार्थ प्रकट करवा तेमज सम्यग्दर्शन, गान, चारिना विकास भाटेनुं निमिन बने तो आवश्युत ज्ञे अने ते देखक अने वांचक अन्नेने आधारितिक उत्तिकर नीवडे छे; वाचकोना आत्मानी उपाधान-भूमिकानी तैयारी प्रभाषे निमित्तभूत थेवा भ्रस्तुत देखो ज्ञेटले अंशे क्षायोपशमिक भावे प्रकट करवामां निमित्तभूत थया होय अथवा थेशे तेट्ले अंशे तेनी सार्थकता छे. विशेष अतिशयोक्ता नहिं करतां वाचकोना उपाधान-कारण्यहृप आत्मभूमिकामां ववायला संस्कार भीजेने ते ते देखोना परिणाम-परिपाइनो न्याय सुपरत ढरीअे छीअे.

साहित्यप्रचार अने भावना,

२४. गुरुदेव श्री आत्मारामलु महाराजना मंगलमय नामथा पंचावन वर्ष पहेला स्थापित थयेल प्रस्तुत सभा घेट्नो, साहित्य सीरीज अने सळयोथी भक्षवतर अनती ज्य छे; ते भाटेनी हड्डीकै दर भासे आत्मानंद प्रकाश मासिकमा असिक्क डरवामां आवे छे. ज्ञवन दरभीआन अनेक व्यक्तिनें, संस्थाओ, संमेलनो अने नानी भोदी विक्षुतियोना संबंधमां आवा भानवी घोताना ज्ञवनतुं धडतर धड्ये ज्य छे. सभा पछु व्यक्तियोनो सरवाणो छे. नैन सिद्धांतानुसारी गानप्रचारनो उद्देश पंचावन वर्ष पहेलां स्वीकारी ते पहितिअे प्राचीन मंथानुं लापातर विग्रे साहिलाना पुस्तको प्रतिवर्ष तैयार थाय छे. ज्ञे कै सरता साहिल भाटेना भावना वर्षो थयां सभाअे अंतरमां स्वीकारेली छे तेमज आत्मानंद प्रकाशतुं कै अने देखसभूहिनी भावना पछु ओतप्रेत छे, छतां तेनो बेछाअ तेवो अमल थाइ शक्यो नथी. निराशाथी पर थयेला भानवाओ ज्ञवना प्रतेक प्रसंगेने तेना यथार्थ स्वइपमां ज्ञेछ शक्के छे, रात ज्ञेम वधारे अंधारी तेम सूर्योदय वधारे भोनेहर; शंका ज्ञेम वधारे गाढ तेम शाननां तेम वधारे उज्ज्वल; वाहाणा ज्ञेम वधारे काणां तेम यंद वधारे स्वशप्तान होय छे तेम अभाव अने विद्वा अवाप्ताहर होवा छतां सभा अपूर्णता वच्ये धातां धातां यथाशक्ति प्रगति करी रही छे, उच्य संकल्पना द्वापक्षडे अपूर्णता नीरेहे छे अने ए अपूर्णता ज्ञेट्ले अंशे पूर्ण थाय ते रीते प्रतिवर्षे प्रयास करे छे. गतवर्षमां घेट्नो आठ थया छे. रा. ब. शेठ ज्ञवतवाल प्रतापसिंह तथा २४. शेठ शांतिदास घेतसीनी सरता साहिलनी सीरीज तरीक अनेकांतवाहनुं गुजराती भाषातर झुकडे प्रकाशित थाइ गयुं छे. नमस्कार महामनना लगभग ४ फैर्मो छपाइ गया छे अने ६वे योदा वभतमां सीरीज तरीको भीजे भखुडा प्रसिक थेशे; ते भाटे नवपद यंत्रनुं पछु ५. मु. श्री आतुविजयल मारकैत संशोधन थाइ रहेलुं छे. ज्ञे कै आ अन्ने पुस्तको एक ज वर्षमां प्रकाशित करवाना हता परंतु ग्रे. हरिसिंह लहाचार्यनो ईश्व्रित नियंत्र धज्जा कठिन अने तात्त्विक हेवाथी तेना भाषातर

वर्गेरे कार्यमा धरणी ज ढील थवा पामी छे ते निरुपाय हुनु. बोले निर्भय धृग्रेणु 'ज्ञैत चारित्र' तेमनो तैयार थईने आवेदो छे. ते भाटे हुवे पछी आपांतरनी गोडवण्य थरो अनेकांतवाद अने नमस्कार मंत्रना अन्ने निर्भयमां शास्त्रोक्त रीतिए तपासनानी तेमज प्रस्तावना लभी आपवा भाटे सप्रसंग पं० मु० श्री भद्रंउरविजयगुण तथा मु० श्री लानुविजयगुणो आआर मानीए छीअे. सं० २००७ नी सालना भेटना अंथ श्री ओयांसनाथ चरित्र ज्ञे के हुण तैयार थयुं नथी-छपाइ रहेहुं नथी, तथा कथारतलक्षण प्रथम आग आपांतर लगलग तैयार थई ज्वा आवेल छे अने हुवे पछीनो योजनामां श्री सुभतिनाथ चरित्र तथा कथारतलक्षण आग भीने आपांतरना प्रकाशनो डरवाना छे. योवाश तीर्थकरेनां संक्षिप्त चरित्रनुँ पुस्तक सचित्र तैयार थध रहेहुं छे. श्री मलवाही क्षमाश्रमध्यविरचित अदार हजर श्रींजोनो मु० श्री जंघूविजयगुण तथा साहित्यरत्न मु० श्री पुष्यविजयगुणा प्रयासयो संरोधन थयेलो. महान अंथ छपाय छे. बृहत्कल्प आग छटो पछु तैयार थई रह्यो छे, प्रस्तावना आकी छे. आत्मानंद शताङ्गि सीरीजो निष्ठिशब्दाका पुरुष चरित्र भूण संस्कृत भीने आग पर्न् २-३-४ प्रकाशित थई गयो छे. आत्मानंद प्रकाशमां गत वर्षमां आठ पेट्रोनो झाटाएो उपरात श्री शत्रुंजय महातीर्थ विग्रेना रंगीन झाटाएो आपवामां आवेल हुता. ज्ञैतदर्शनतुँ साहित्य ए सर्वज्ञाए प्रतिभिंशित डरेहुं अदौडिक तत्त्व छे. हजरो वर्ष पर्यांत रहेनारुँ ज्ञैतशासनतुँ अंधारण्य पछु पूर्वपुरुषो ए भव्य ज्वेना उपकार भाटे हीधंदृष्टिपूर्वक योक्तेहुं छे. यान के जे आत्मानो अझी गुण छे तेने यथाशक्ति विकसाववामां यत्किंचित् साधन तरीके व्यवहार भूमिकामां जे रथूल प्रकाश भाटे सभातुँ असित्व छे तेनी यथाशक्ति सेवा अज्ञववा भाटे सभा प्रश्नरत आनंद अनुभवे छे अने ए सेवामां सहायकारी धून्य मुनि-राजेनो मुनिपूर्वो अते गृहस्थ लेखडानो सप्रसंग आआर मानवामां आवेले तेमज ज्ञैत सिद्धान्तो अणुसमज्यी काई निरुद्धप्रथां अथवा रभवना आवी गया होय ते भाटे भिथा हुँदृत देवामां आवे छे.

अंतिम प्रार्थना।

श्री महावीर परमात्मानी श्री क्षगनतीसूत्रमां श्री गैतमस्वामीज्ञाना प्रश्न किमयं भन्ते ! कालोहि बुद्धइ ? ना उत्तरमा ज्ञव अने अज्ञवना पर्याप्तिपे निश्चयकाल छे तेम खुवासो डरेल छे. ए दृष्टिए आत्मा अने अज्ञवना पर्याप्ति क्षेषु क्षेषे (evervarying) पवलाय छे. अनंत कालयी आत्माना पर्याप्ति लिन लिन शरीर अथवा अन्यदिपे पवलाता आव्या छे, अनंत कालने पर्यावी शक्तो नथी, आत्माने काण असी शक्तो नथी-शक्तो नहि. केमडे अनंतकालमां पछु एक इपे रहेलो आत्मा आभा विश्वमां शाश्वत ज्ञवन अनुभवे छे; भर एस राधाकृष्णन कहे छे के "आपणा कमनसीअनुं धारण्य ए छे के आपणे आत्मानी वास्तविकताने पीछाणी शक्ताना नथी; मानवी कांध कुहरतना अने सभाजनी व्यसाधाय कृति नथी, मानवी आध्यात्मिक ज्ञवननो संदेशवाहक छे. विश्व धृतिहासना नाटकमां ते अगलेनो पाठ अभवे छे अने प्रवलयी शक्तिने तामे थया निना ते कर्म डरे छे अने सर्वं न डरे छे. अब आध्यात्मिक ज्ञवन भाटे तेणु अविश्रांत युद्ध यतापवाहुँ छे. कारण आत्मानुं धण अध्यात्मवादमां छे." वणी काका कालेक्कर डहे छे के "पर्याप्तमांथी ज्ञेम भूर्ति अनावीए छीअे, ध्वनिमांथी ज्ञेम संगीत उपज्ञीवीए छीअे, धर्षण्यमांथी ज्ञेम ज्ञाना सजगावीए छीअे तेम ज्ञवनमांथा संस्कृति धीलववी ज्ञेधाए, ज्ञवन ए प्रकृति छे अने संस्कृति ए तेनो एप छे. ज्ञवन ज्ञे धरती होय तो संस्कृति अनुं रन्ग छे." स्वामी विवेकानंद पछु डहे छे के "I was never born, yet my births of breath are as many as waves on

the sleepless seer—अर्थात्-हुं वास्तविक रीते अज्जर अज्ज-म छुं परंतु स्थूल दृष्टिये भणा-आगरना मेजां तुल्य भारी जन्म अने भरणु थाय छे.”—आ रीते अरेभर लैनदृष्टिये पथु आत्मानुं अनाहिकाणी अस्तित्व होना छता तेने जन्म भरणा, सुख दुःख विग्रेर धंसे। शाथो थया करे छे ते अशोनो उत्तर सर्वज्ञाये आपेक्ष छे। ते ए छे के-व्यवहारथी शुद्ध देव युक्त धर्म उपर अद्वाण डेणवो। अने निश्चयथी आत्मा अने कर्म विग्रेरतुं पदार्थीनुं पृथक्करण विचारै अने साध्यदृष्टि राखी शुभ व्यवहार अने शुद्ध व्यवहारनो कर्मयोग डेणवो। सामाजिक, प्रतिक्रिया, पौष्ठ, जिनपूजा, तप, व्याख्यानशब्द, सत्संग विग्रेर संस्कारावडे आत्मानुं चारित्र बण डेणवो, स्याहूवादमय जिनशानन्तुं सूक्ष्म स्पृह जाणो, अहिंसा सत्य अस्तेय अक्षयर्थ अने अपरिग्रहतनो यथाशक्ति विकास करो। आ तमाम साधनो आत्माने चारित्राणमां तैयार कराववा भाटे आरसना पथरने जोग अनाववा तुल्य दांकण्यायो छे। आ रीते भावितमावो भवेष्वनेकेहु ए श्रीमहू उभास्वातिवाचकना वचनातुकार अनेक जन्मेभां धृतां धृतां पुण्यातुम्हार्थी पुण्यतां इगो। ज्ञानवत्ता शुभ संस्कारेनानी शुद्ध थतां अशुभ संस्कारो। विक्षय थता जय छे। कर्मयेतनावडे इक्षाक्षिमुख थयेली कर्मक्षण चेतना प्रसंगे जे ज्ञान चेतना जगृत अने तो अनेक कृष्णसंगोभां आत्मा जगी उठे छे अने विचारे छे के-आ जगतनी भरिस्थिति नितप्रयोजन नथो; परंतु तेनी पाणी कण, स्वजाव, अवितव्यता, कर्म अने पुरुषार्थृत्य पांच कारणो छेक भावनज्ञवनमां सम्यग्दृश्यनन्ति प्राप्ति पछी अवनो हेतु स्पष्ट थाय छे। अद्वाण ज्ञानर्थ अने चारित्राणना पुरुषार्थ भाटे आत्मा तैयार थध कामनांजरा करवा भाउ छे लारे कमेकमे अन्य कारणो। निअंगौण्य भनी जय छे अने श्रीमहू उभिद्वयस्त्रिये योगदृष्टिसुव्ययमां कहेल भव एव महाव्याधिर्जन्मसृत्युविकारवान्-जन्म भरण्यृत्य महाव्याधिमय संसार उपर काप सुक्षतो जय छे; अवनी भयहां दूँकी थता आत्मानं-आत्मविकासनो। कर्म अन्य जन्मेभां वधतो आवे छे। श्री जिनेश्वर प्रभुये कहेला अस्त्रय योगेभांथी गमे ते शुभयोगदारा प्रस्तुत पत्रना वांयहो भोगीनी कर्मने अंकुशभां राखनारं आत्मर्थ डेणवे अने ते रीत अदिरात्मपथ्याभांथी अंतरात्मस्वृत्य प्राप्त करी परमात्म पद तरक्ष प्रगति करवानी कणा भेणवे अने आत्माना अभूतपूर्व आनंदना संस्कारो कमेकमे प्राप्त करी ओवी प्रशस्त अक्षिलापा सार्थ नीचेनो मंगलमय श्लोक सादर करी विरमवाभां आवे छे।

मोक्षोऽस्तु वा माऽस्तु, परमानंदस्तु वेद्यते स खलु ।
यस्मिन्निरिलमुखानि प्रतिभासंते न किंचिदिव ॥

“ संपूर्ण मुक्ति वहेली थाय के भेडी; परंतु (जिनशासनना अर्कृत्य) आध्यात्मिक परम आनंदनी जे वानडी अनुभवाय छे तेनी आगण लैतिक तभाम सुणो। काईपथु विसातभां नथो। ”

योगशास्त्र-श्रीमहू हुमयंद्रायाय .

सुंभृद्धि सं. २००७.

श्री नेमिनाथ प्रभु जन्मकल्पाध्यक
मंगल तिथि ता. ७-८-५१

इतेहुन्दं अवेरलाइ.

“ શાંતિથી વિચારવા ચોંય ”

(મનન કરવા ચોંય.)

આ જીવને જે જે કર્મ ઉત્પજ્ઞ થાય છે તે પોતાના પરિણામનું ફળ છે, પુર્વે જે જે નિમિત્ત પામી જેવા જેવા પરિણામ કર્યા છે, તે પરિણામનું ફળ કાળ પામી ઉદ્ઘયમાં આવે છે, તે પોતાના કરેલા કર્મ જાણી વિચારવાન ભુસુક્ષુ જીવ ઉદ્ઘ આવેલા કર્મોમાં સમતા રાખે છે, અને સમતા એ જ પરમ શાંતિનું કારણ છે, અથવા સર્વ કર્મોના નાશનું કારણ છે.

જે અનિત્ય છે, જે અસાર છે, અને જે અશરણ ઇપ છે, તે આ જીવને પ્રીતીનું કારણ કર્મ થાય છે ? તે વાત રાત્રિ દિવસ વિચારવા ચોંય છે.

અનંતવાર ઢેહને અર્થે આત્મા ગાઢ્યો છે. જે ઢેહ આત્માને અર્થે ગળાશે, તે ઢેહ આત્મ વિચાર જન્મ પામવા ચોંય જાણી, સર્વ ઢેહાથીની કદ્યપના છોડી દઈ એક માત્ર આત્માર્થમાં

જ ઉપયોગ કરવો એવો ભુસુક્ષુ જીવને અવર્ય નિશ્ચય જોઇએ.

જે જે પ્રાણીઓ ઢેહ ધારણ કરે છે, તે તે પ્રાણીઓ તે ઢેહનો ત્યાગ કરે છે, એમ આપુને પ્રત્યક્ષ અનુભવ સિદ્ધ દેખાય છે. તેમ છતાં આપણું ચિત્ત તે ઢેહનું અનિત્યપણું વિચારી નિત્ય પહાર્યના માર્ગને વિષે ચાલતું નક્કી, એ સોચનીય વાતનો વારંવાર વિચાર કરવા ચોંય છે.

તમારી અંદર આવેલું પવિત્ર સ્થાન એજ તમારો સાચો અને શાશ્વત આત્મા છે, એજ તમારામાં રહેલો દેવ છે.

જે જીવાત જેવીને તેવી હંમેશા રહે છે તેનો સાક્ષાત્કાર કરે.

શાંતિ મેળવવા આ સિવાય થીજો માર્ગનથી.

સંઘર્ષઃ—શ્રીમતી કુમલાખેન સુતરીયા એમ. એ.

॥ जयन्तु जिनेन्द्राः ॥

नयचक्रग्रंथं अने ऐष्टसाहित्यं

लेखक—मुनिराजश्री ज्यूविजयल महाराजः

वाही ग्रीने तर्के रै निपुण भएयो, महावाही परे जेह;

राजद्वारे रे ज्यकमणा वरे, गाजंते लुभ भेह.

धन्य धन्य शासनमंडन सुनिवरा.^१

—उपाध्याय श्रीयशोविजयल म०

लैनशासनना महान् ज्ञेतिर्धर क्लिकलसर्वग आचार्य श्री हुमचंदसरीश्वरज्ञ महाराजे अनु मल्हवादिनं तार्किकाः^२ आ शब्देथा ज्ञेमने लैनशासनना उत्कृष्ट तार्किंड तरीड वर्णुव्या छे अने ज्ञेयो लैनशासनमां वाहिप्रवचनप्रभावक तरीड अत्यंत प्रसिद्ध छे ते आचार्य लगवान् श्री भद्रवाही क्षमाश्रमण्यज्ञयो नयचक नामना एक महान् तर्कशास्त्री रथनो करी हुती. ज्ञेम २थ वर्गेरेना याहमां (पैडामां) आरा, आरा वच्चे परस्पर अंतर तथा आराओने २हेवातुं स्थान नाभि हेष छे तेम आ अंथमां पछु तेना अन्वर्थ नाम प्रमाणे १ विधि, २ विधिविधिः वर्गेरे बार नयइप्पी बार अर (द्वादशार), अत्येक नयो वच्चे परस्पर मन्त्रव्यभेदिप्पी अंतर (द्वादशारान्तर) तथा आरे नयेने अपेक्षा-विशेषया पेतामां समावीलेती स्याद्वाइपी नाभि (स्याद्वाइनाभि=नयचक्रतुम्ब) छे. आ महान् तर्कशास्त्रो संक्षिप्त परिचय आ “आत्मानंह प्रकाश” मासिकना सं० २००४ ना द्वादशार-नययक्ना रेपेश्विल अंडामां तेम ज्ञ चैत्र-वैशाख मासना अंडामां हुं आपी गयो हुं. तेमा आ अंथना प्रतिपाद विषय, प्रतिपादन पद्धति तथा उत्तिभित अंथ अने अंथकारो संअंधमां पछु परिचय आपतायां आव्यो छे. लैनदर्शनी अपेक्षाए आ अंथ उत्कृष्ट छे ज, पछु आ अंथइप्पी महासागरमां-भीजे डेक्काणे अत्यंतहुक्त्वा अन्न-लैनेतर दर्शन संअंधी जे प्राचीन विचारप्रवाहो तथा प्राचीन वाक्यो विपुल प्रभाष्यमां ज्ञेवा भणे छे ते दृष्टिये ज्ञेतां भारतीय दार्शनिक साहित्यमां पछु आ अंथ भरेभर अपूर्व स्थान धरावे छे. भारतीय दर्शनशास्त्रना धृतिहासमां असन्त जडी अवा डेटवाये अंडाडा आ अंथमांथा भणी आवे छे डे जे नवो ज्ञ प्रकाश पाडे छे.

परंतु हुईवनी वात छे डे आ महान् अंथ तेना भूण स्वरूपमां आजे डाँध पछु स्थले ज्ञेवामां आवतो नथी. आ अंथने प्राचीन अंथबंडारोमां शोधी काढना माटे अमे शक्ति तेटवा प्रथतो हुती छूट्या धीमे, पछु हुणु सुधी अमने जरा पछु सहजता भणी नथी. औतिहासिक दृष्टिये विचार डरता पछु अम ज्ञानाय छे डे लगभग सातसो वर्षं पूर्वे पछु आ अंथ अनुपत्त्वं ज्ञ भनातो हुतो, कारण

१. वाचकवश्री यशोविजयल म० निरचित समक्तिना सुखाठ ऐलनी सञ्जाय पैकी आठ प्रभावकनी दाणनी नीजु कडी २. जुओ सिद्धहुमशज्जातुशासनना उत्कृष्टोऽनूपेन [२-३-३९] क्षनी यृद्दृष्टि. ३. नयचक्रवृत्तिकार श्री सिंहसूरिगणियादिक्षमाश्रमण्यु आ रिष्यादि भार अरोना नामो आ प्रभाष्ये ज्ञयात्मां छे—एवं तुम्बकरणं सविक्लपद्वादशारनयचक्रकवाक्यानयनसाधनम्। तत्र विधिभज्ञाश्वत्वार आद्याः, उभयमङ्गा मध्यमाश्वत्वारः। नियमभज्ञाश्वत्वारः पाश्वात्याः। १ विधिः, २ विधिविधिः, ३ विधेविधि-नियमौ, ४ विधिनियमः इति प्रथमभज्ञचतुष्यम्। मध्यमं १ विधि-नियमौ २ विधि-नियमोविधिः ३ विधिनियमयोविधिनियमौ ४ विधिनियमयोनियमः इति। पाश्वात्यमपि १ नियमः २ नियमस्य विधिः, ३ नियमस्य विधिनियमौ, ४ नियमस्य नियमः इति।—नयचक्रतुंभ्.

કે પ્રલાયંદ્રસુરિણે સં ૧૩૩૪ મા રચેલા પ્રલાવકચરિત્રમાં જાણ્યાંથી છે કે મહ્બિવાદીએ હશે હણર શોકપ્રમાણ નવા નયચ્છક અંથની રચના કરી હતી, અને તેમણે નયચ્છક મહાઅંથના આધારે હાસુથની રાજસભામાં યુદ્ધાનંદ નામના ઔદ્ધ સાધુ સાથે છ માસ સુધી વાદ કરીને તેમાં વિજય મેળીંથી હતો. ઉપરાંત તેમણે પદ્મચરિત નામના ચોવીશ હણર શોકપ્રમાણ રામાયણ અંથની પણ રચના કરી હતી. મરણસમયે જિનશાસન ઉપર દેખમાવના હોનાથી યુદ્ધાનંદ વાદી (ઔદ્ધસાધુ) મરીને શત્રુ વ્યતેર દેવ થયો છે, અને પૂર્વજનમાં વૈરથ્ય તેણે મહ્બિવાદીના નયચક તથા પદ્મચરિત આ અંને અથેને અધિકિત કર્યા છે-તાથામાં લીધા છે. આ અંને અથેને પુસ્તકમાં છે, પણ તે દેવ ડોધને વાચવા દેતો નથી.” પ્રલાયંદ્રસુરિના આ કથનથી તેમના સમયમાં નયચ્છક અનુપ્રલષ્ટ હતું, એમ સ્વપ્ન જાણ્યા છે જ; પરંતુ તેમના પણીનાં પણ આઠલાં લગભગ સાતસે વર્ષમાં ‘મૂલ નયચ્છક’ અંથના ડોધને દર્શાન કર્યા ‘હોય’ એવું સુયન ડોધ સ્થળે મળતું જોવામાં આવતું નથી. ઐતિહાસિક ઉલ્લેખો જેતાં આ અંથ લગભગ વિકફની ૧૩ મી સદી સુધી તો ઉપરથી દરે જ, એમ લાગે છે, કારણું કે કલિકાલસર્વસ શ્રી હેમચંદ્રસુરિજીના શુરૂઆંધુ પ્રધુમનસૂરિના શિષ્ય ચંદ્રસેનાયાર્યં સ્વોપણ-વૃત્તિસહિત ઉત્પાદાદિસિદ્ધિ નામના સંબંધતા: ૨૯. ૧૨૦૭ માં રચેલા પ્રકરણમાં અતે નયચ્છકમાંથી મહ્બિવાદીના નામોલ્લેખપૂર્ક વિધિ-નિયમમહઙ્ગવૃત્તિદશતિરિક્તવાદનર્થકવચોવત. જૈનાદન્યચછા-સનમનૃતું ભવતીતિ વૈધર્મ્યમ् ॥ આ મૂલ કારિકા ઉધૃત કરી છે અને તેનો ભાવાથી જાણ્યા માટે સ્વરથાન એટલે નયચ્છક જોવાની ભલામણ કરી છે. ઉત્તરાધ્યયનસ્તુત ઘૃહદ્વિતિના કર્તા (વિકફની ૧૧ મી સદીના) વાદ્વિવેતાલ શાંતિસ્તરિણે તો આને ઉત્તરાધ્યયનવૃત્તિ-૩ પાઠિયાદીકામાં સ્વીકૃત ઉલ્લેખ કર્યો જ છે. મરણતી શ્રી હેમચંદ્રસુરિએ પણ અનુયોગદારસ્થુતની ઈવૃત્તિમાં પાઠિયા દીકા પ્રમાણે ઉલ્લેખ કર્યો છે. પ્રમાલદ્રબ્ધમાં પણ નયચ્છકનો ઉલ્લેખ છે. વિકફની તેરમી સદી

१ नयचक्रं नवं तेन शोकायुतमितं कृतम् । प्राग्प्रन्थार्थप्रकाशेन सर्वोपादेयता यथौ ॥ ३४ ॥ मल्लाचार्यः स षष्ठासीं यावत् प्राज्ञार्थमाऽवदत् । नयचक्रमहाग्रन्थाभिप्रायेणानुटद्बुचाः ॥ ५७ ॥ नावधारयितुं शक्तः सौगतौऽसौ गतो एहम् । मल्लेनाऽप्रतिमल्लेन जितमित्यभवत् गिरः ॥ ५८ ॥ नयचक्रमहाग्रन्थः शिष्याणां पुरतस्तदा । व्याख्यातः परवादीभक्तमभेदनकेसरी ॥ ६९ ॥ श्रीपद्मचरितं नाम रामायणमुदाहरत् । चतुर्विंशतिरेतस्य सहस्रा प्रन्थमानतः ॥ ७० ॥ बुद्धानन्दस्तदा सृत्वा विपक्षव्यन्तरोऽजनि । जिनशासनविद्विप्रान्तकालमतेरसौ ॥ ७२ ॥ तेन प्राग्वैरतस्तस्य ग्रन्थद्वयमधिष्ठितम् । विद्यते पुस्तकस्थं तत् वाचितुं स न यच्छति ॥ ७३ ॥

२ स्वर्गस्थ पूज्यपाद श्री १००८ सागरानंदस्त्रीश्वररु भद्राराजे संपादित करेला उत्पादाचि-
सिद्धि ग्रंथाना अंते प्रश्नस्तिमां नीचे मुन्नभ रचनाकाल आपेक्षो छे. (पृ २२३)-द्वादशवर्षशतेषु श्री-
विक्रमतो गतेषु मुनिं (मुनि)मि । चैत्रे सम्पन्नमिदं साहाय्यं चात्र नै नेमः ॥ ३ ॥ युओ—प्रथम अध्ययन
४८ भी गाथानी अूँडुदति ४ असंख्येत्वेऽप्येषां सकलनयसंग्रहिभर्नैविचारो विधीयते । ननु तेषामपि संग्र-
हनयानामनेकविधत्वात् पुनरनवस्थैव । तथा हि पूर्वविद्धिः सकलनयसङ्ग्रहाणीणि सप्त नयशतान्नुकानि यत्प्रतिबद्धं
सप्तशतारं नयचक्राध्ययनमासीत् । उक्तं च-एकेको य सयनिहो सत्त नयसया हवंति एमेव [आव-
श्यकनिर्युक्ति] इत्यादि । सप्तानां च नयशतानां सङ्ग्रहकाः पुनरपि विध्यादयो द्वादश नयाः यत्प्रहृष्टकमिदानीमपि
द्वादशारं नयचक्रमस्ति । एतत्संग्रहिणोऽपि सप्त नैगमादिनयाः । तत्संग्रहिणो पुनरपि द्रव्य-पर्यायास्तिकौ
नयो झानकियानयौ वा निश्चयव्यवहारौ वा शब्दार्थनयौ वेत्यादि । -अनुयोगद्वारे भूत्र (१३६) वृत्ति ५
अत एव श्रीमन्महामल्लादिपादैरपि नयचक्र एवादरो विहितः हित न तैरपि प्रमाणलक्षणमाख्यातं परपक्षर्निमयन-

पछी नयचक्रनो डेढ़ये उपर्योग कर्या होय एम देखातुं नथी. एतुं कारण विचारतां एम लागे छे के नयचक्र असांत दुष्टोधि होवाने लाधि एना पठनपाठननो प्रयार धषो. एोछो थषु गयो होरो अने तेथा तेनी प्रति उपरथा उत्तरातर अधिक डेपी (नक्कल) करावतातुं पथु धीमे धीमे ओळुं थतुं गयुं होरो. अने ते जपानुं परिज्ञाम घेवटे प्रतिना लोपमां आ०युं होरो. सेंडो वर्षोथी अनुपत्तिध्य आ अंथ जे डेढ़ रथलेथी परमात्मानी कृपाथी भणा आवशे तो ते यमत्कार ज गणुशो. अत्यारे तो आ उत्तम अंथरतने विक्षण काणे घेताना उद्दरमां समाची लीळुं छे एम भानीने कालाय तस्मै नमः कर्ये ज झूटडो छे.

आम छांथ महानमां महान् सहस्राब्धनी वात छे के नयचक्र भूत नथी मणतुं तो पथु अगवान् १सिंहसूरिगणिवादिक्षमाश्रमणुज्ञाये नयचक्र उपर रथेली लगलग १८००० अढार हजार श्लेष्मभाष्य असांत विशाल अने विद्वापूर्ण न्यायागमानुसारिणी नाभनी नयचक्रवृत्ति काणना सपाटामांथी अयी गर्ह छे अने आपणुने अत्यारे भणा शक्त छे. आ टीका अंथमां रहेलां नयचक्रना प्रतीक्षाने संभागपूर्वक तारवीने जे येजना करवाभा आवे तो धखु. धखु अशे आपणु नयचक्रना भूतस्वरूप सुधी पहांची ज्ञात शक्त अने आभा नयचक्र भूतभाष्यनी छासात्मक प्रतिकृति तैथार करी शक्तीये. एटेले नयचक्रना अभावमां आ टीकाअंथ पथु आपणुने अति उपर्योगी छे. आ टीकाअंथनी प्रतियो पथु एटेली अधी हुर्वल थषु गर्ह होती के संक्षेप छे के आनो पथु केव्य नयचक्रभूतनी जेम ज नाश थषु गयो होत. परंतु सहस्राब्धे सर्वतोमुभी प्रतिभा धरावता नैनशासनना महान् समर्थरपि परपक्षनिरासादपि स्वपक्षस्य पारिशेष्यात् सिद्धिरिति । ततो यथाकथवित् परपक्षनिरासः कार्यः ।—
प्रभालक्ष्म पृ. ६६

१ नयचक्र विषेना भारा अगाउना लेखेभाभा मे' एवी संभावना रजू करी होती के सिंहसूरिगणिना रथाने सिंहसूरगणि साच्चा शष्ह लेवो जेध्ये, कारणु के एक ज शष्हमा सूरि अने गणि आ ए एकार्थक शष्हो न होइ शक्त. परंतु श्री जिनबद्रगणिक्षमाश्रमणुज्ञाये प्रारंभेली अने डेहार्थवाहि गणि भूततरे पूर्ण करेली विशेषावश्यक महाभाष्यनी टीका के जे थेऽव वभत पूर्वे पुण्याभा पूज्यश्री पुण्यविजयज्ञ महानाने शोधी काढी छे तेमां डेहार्थवाहिभूततरे सिंहसूरिगणिवादिक्षमाश्रमण संभंधमा एक दार्शनिक उद्देश कर्यो छे तेथी भने लागे छे के नयचक्रवृत्तिनी प्रतिभाभां भणतु सिंहसूरिगणिवादिक्षमाश्रमण ए साच्युं ज नाभ छे. आ वात मे' सं० २००४ ना आपणुभासना आत्मानंह प्रकाशना अंकमां पथु क्यारानाये जस्तावी दीधी छे. डेहार्थवाहिये करेलो उद्देश नीये भुज्य छे:—

“सिंहसूरिक्षमाश्रमणपूज्यपादास्तु

सामान्यं निर्विशेषं द्रव-कठिनतयोर्वर्यद्वष्टं यथा किम् ?

योन्या शून्या विशेषास्तरव इव धरामन्तदेषोदिताः के ?

किं निर्मूलग्रशालं सुरभि खकुसुमं स्यात् प्रमाणप्रमेयम् ?

स्थित्युत्पत्तिव्ययात्म प्रभवति हि सतां प्रीतये वस्तु जैनम् ॥ ”

वडोहराना ५० लालयंह्लाई अगवानहास गांधीये भने थेऽव वभत पूर्वे जस्तापूर्युं हुतुं ते सरि अने गणि शष्हहोनो एकी साच्चे प्रयोग पथु जेवाभा आवे छे, अने आवो प्रयोग सिंधी नैनभंधमाभाभा तेमध्ये संपादित करेला. एक अंथमां दृष्यसूरिगणिक्षमाश्रमण ना संभंधमां करवाभा आवेलो छे. एटेले सिंहसूरिगणिवादिक्षमाश्रमण आ यथार्थ ज प्रयोग जस्ताय छे.

જ્યોતિર્ધંર શ્રી યશોવિજયલુ ઉપાધ્યાયજીના હાથમાં આની દુર્લભ પ્રતિ આવી અને તેમણે તરતખ અનેક વિદ્ધાન સાહુઓને બેગા કરીને પંદર દિવસમાં જ આની ડાખી તૈયાર કરી લીધી. આ હૃકૃત તેમણે ચેતને જ એક પ્રશાસ્તિ અનાવીને નયયકુની પ્રતિને અંતે આવેલી છે. આ પ્રશાસ્તિ વિગેરે હૃકૃત હું નયયકુના અગાઉના લેખોમાં આપી ગયો છું. એટલે અહીં તેતું પુનરાવર્તન કરતો નથી. અલપત્ત, યશોવિજયલુ મ૦ એ તૈયાર કરેલી પ્રતિ હજુ સુધી અમને તપાસ કરતાં ડોધપણ ડેકાણે મળી નથી, પણ આના ઉપરથી લખવામાં આવેલી નયચક્કવૃત્તિની ભીજી પ્રતિએ અનેક નૈન લંડારોમાં મળે છે. તેમાં ડોધ ડોધમાં યશોવિજયલુ મ૦ એ રેખેલી પ્રશાસ્તિ પણ જોવામાં આવે છે. અમારા અતુભવ પ્રમાણે જૈનભંડારોમાં જે નયયકુની પ્રતિએ મળે છે તે સર્વે-માત્ર ૧ પ્રતિને આદ કરતાં-યશોવિજયલુ ઉપાધ્યાયે તૈયાર કરેલા આદ્ય ઉપરથી જ સાક્ષાત યા પરંપરાએ લખવામાં આવેલી છે.

સહભાગ્યે એક ભીજી પણ નયયકુની પ્રતિ પૂર્ણ મુનિરાજશ્રી પુણ્યવિજયલુ મહારાજજારા અમને મળી આવી છે. આ પ્રતિ લગભગ ૧૧૫૦ આસપાસ લખાઈ લાગે છે. એટલે યશોવિજયલુ ઉપાધ્યાયે જે પ્રતિ તૈયાર કરી હતી તેનાથી પણ પહેલાં આ પ્રતિ લખાયેલી છે. અમારી ધારણા પ્રમાણે આપ્યા જગતમાં આ એક જ પ્રતિ છે. હજારો જગ્યાએ આમાંથી અમને શુદ્ધ અને ચુંદર પાડો મળી આવ્યા છે કે જે યશોવિજયલુ ઉપાધ્યાયે તૈયાર કરેલી પ્રતિને અનુસરતી એક્ય પ્રતિ-એમાં જોવામાં આવતા નથી. વ્યવહારની અનુકૂલતા માટે યશોવિજયલુ મ૦ ની પ્રતિને અનુસરતી દરેક પ્રતિએની અમે A સંગ્રહ રાખી છે. અને ભીજી મળેલી પ્રતિની અમે B સંગ્રહ રાખી છે. જે કે અદ્યગ અદ્યગ વિચારીએ તો A અને B બંને પ્રતિએમાં અશુદ્ધિઓનો લંડાર ભરેલો છે તો પણ સેંકડો રથોએ એવું છે કે A માં જ્યાં અશુદ્ધ છે ત્યાં B માં શુદ્ધ છે; B માં જ્યાં અશુદ્ધ છે ત્યાં A માં શુદ્ધ છે. એકંદરે જોઈએ તો B કરતાં A વધારે શુદ્ધ છે, જ્યાં જોવા ડેટલાંયે રથોએ એવું છે કે જ્યાં A માં અનેક પહીલાએ પડી ગઈ છે ત્યાં B માં અખંડદે જળવાઈ રહેલી છે. એક રથોએ તો A માં આશુદ્ધ પાતું જ પડી ગયું છે જ્યારે B માં એ અરાધર મોજુદ છે. એટલે આ દિલ્લીએ B અમને ધથ્યી મહદુગાર નીવડી છે.

આમ છત્તા યે જોવા હજારો રથોએ જે જ્યાં A અને B માં એક સરખી અશુદ્ધિએ છે. આ ઉપરથી એમ જરૂર લાગે છે કે આગળ જતાં A અને B ડોધ એક પ્રતિને મળી જતી હોવી જોઈએ. અર્થાત A અને B ડોધ એક પ્રતિમાંથી પરંપરાએ હતી આવેલી છે. શરદ્યાતમાં આ પરંપરા એક હો, પણ કાળકે લેખકના દોષથી પરસપર અંતર પડી ગયું હોય.

નયયકુવૃત્તિનો વિષય અતિગધન અને પ્રતિએની અશુદ્ધ-અહુલતાને લીધે નયયકુવૃત્તિનો અર્થ સમજવો એ અસંત કિંદુ કાર્ય છે. તેમાં મૂલ ન હોવાથી ટીડાકાર શું કહેવા માગે છે, એ જ ધથ્યીવાર તો સમજતાં મુશીઅત પડે છે. લગભગ મૂલં નાસ્તિ કુતઃ શાખા જેવી રિથતિ નિર્માણ થઈ છે એમ કહેવાય તો હરકત નહોં. આમ છતાંય ખૂબ યિંતનપૂર્વક, પૂર્વપરપરામર્થપૂર્વક તેમજ અન્યાન્ય દર્શનશાખોની સાથે તુલનાપૂર્વક મનન અને પરિશીળન કરવામાં આવે તો અર્થ સમજવામાં, સંશોધન કરવામાં તેમજ મૂલ તારવામાં ધથ્યી જ અમૂલ્ય સહાય મળી આવે છે. અમારા સંશોધન અને સંપાદનને બ્ને તેટલું વ્યવરિથત અને પ્રામાણિક બનાવવા માટે અમે આવી આવી ધથ્યા વિશીષ સાધનોનો ઉપયોગ કર્યો છે. ઉદાહરણું તરીકે આ લેખમાં હું ખાસ કરીને હુસ્તવાલપ્રકરણ નામના આવા એક વિશિષ્ટ સાધનભૂત આદ્યમંથ વિષે લખવા કર્મચારું છું.

(ચાલુ)

શાંકા અને સમાધાન.

સમાધાનકારઃ—જૈનરત્ન વ્યાખ્યાનવાચકસ્પતિ કવિકુલકિરીટ પુ. આચાર્ય લગ્વત
શ્રીમદ્ વિજયલભિષસ્તરી થેરળ મહારાજ.

(પ્રમાણઃ—સાવનગરવાલા શા. ઇસોછુચંડ અવેરભાઈ—સુંધર.)

શા.—યથાખ્યાત ચારિત ક્ષાયિક છે ? તો ઉપશાનતોલ ગુણુસ્થાનકે કેમ હોય ?

સ.—યથાખ્યાત ચારિત ઔપશમિક પણ હોય અને ક્ષાયિક પણ હોય. કેવલ ક્ષાયિક નહિ માટે અગિયારમે ગુણુસ્થાનકે જે ચારિત છે તેને ઉપશમલાવતું યથાખ્યાત માનવું.

શા.—પુષ્યાતુભંધી પાપ શુલ છે કે અશુલ ? તેના દ્રષ્ટાન્તો આપશો.

સ.—પુષ્યાતુભંધી પાપ પોતે અશુલ હોવા છતાંય શુલ પરિણુમને પેદા કરતાં હોવાથી કારણમાં કાર્યનો ઉપયાર કરીને શુલ માનવામાં આવે તો એક અપેક્ષાએ વાંધો નથી. દાખલા તરીકે એક વ્યક્તિને પાપના ઉદ્ઘથી ધન, કુટુંબ, આભરુનાશ આદિના પ્રસંગો ઉપસ્થિત થયા હોય તેવા પાપોદ્યના પ્રસંગમાં આપતીની ડોકરો ખાઈને સાવધાની મેળવે તેમ આવતી હુઅની ડોકરોથી સાવધાન થછ પુષ્યનાં કાર્યો કરવા લાગે અને પાપમાં સાવધગીરી રાખે ત્યાં પુષ્યાતુભંધી પાપનો ભાંગો ઘટાવી શકાય. આવા આવા જ્યાં જ્યાં પ્રસંગો બને ત્યાં ત્યાં તે પ્રસંગો દ્રષ્ટાન્તરૂપે ગણ્યાય એટલે દ્રષ્ટાન્તોની ધ્યત્વા નથી ત્યાં વળી દ્રષ્ટાન્ત ઐળવા જવું પડે તેવું કર્યાં છે ?

શા.—દેશ્યાના પુષ્ટગદો અષ્ટસ્પર્શી કે અઉસ્પર્શી ?

સ.—દેશ્યાના પુષ્ટગદો ચઉસ્પર્શી છે અને તે ભાવદેશ્યા આશ્રિત સમજવા. દ્રષ્ટાન્તો

આશ્રિત તો શ્રી લગ્વતીજ સૂત્રમાં આઠ સ્પર્શી કહ્યા છે.

શા.—દ્રષ્ટાન્તો તે કેમ ?

સ.—દ્રષ્ટાન્તોને ચોગો હોતા નથી પણ દ્રષ્ટાન્તોથ્યાઓ દ્વારા સ્ક્રિટિકમાં નીલ, રક્ત, પીત આદિ પુણોના રંગોની કેમ ચોગોમાં શુલાશુલ પ્રવૃત્તિઓ પેદા થાય છે. અને તે તે દ્વારો શુલાશુલ પરિણિતિનું નિમિત્ત કારણ હોવાથી તેઓને દ્રષ્ટાન્તો કહેવામાં આવે છે. આથી સમજવું કે ચોગોમાં દેશ્યા હોય પણ દેશ્યામાં ચોગ ન હોય માટે દેશ્યાઓ ચોગવાલી કહેવાતી નથી.

શા.—દેશ્યા કર્યા કર્મમાં સમાય ?

સ.—નામ કર્મમાં.

શા.—ક્ષાયિક સમ્યકૃતવાન ક્રેષ્ટિક મહારાજાએ અલયકુમારને અંતઃપુર (રાણીઓ સાથેનું) બાળી નાંખવા હુકમ કર્યો તો તે વખતે કઈ દેશ્યા હોઈ શકે ? ક્ષાયિક સમકિતીને કૃષ્ણદેશ્યા તો ન હોય.

સ.—તેવું કઈ નથી. ક્ષાયિક સમકિતદિભાં પણ કૃષ્ણાર્દિ દેશ્યાઓ હોઈ શકે પરંતુ અનતાનુભંધી કોઈના ઘરની કૃષ્ણદેશ્યા ન હોય.

શા.—અનાદિ મિથ્યાત્વીને સમ્યકૃત-પ્રાપ્તિ વખતે કઈ કઈ દેશ્યાઓ હોય ?

સ.—કોઈ પણ શુલ ગુણોની પ્રાપ્તિ સમગ્રે શુલ દેશ્યાઓ જ હોય એટલે તેને, પદ્ધ, શુક્લ એ પાછલી ત્રણ પૈકીમાંથી કોઈ પણ હોય.

શ.-સ્વીને વજાપ્તલનારાચસંઘયણ હિગં બર ભરો માને છે ?

સ.-વજાપ્તલનારાચસંઘયણનો હિગં બર અન્યોમાં સ્વીને માટે નિષેધ કર્યો હોય એમ મારા જોવામાં આવ્યું નથી.

શ.-ચારિત્ર તો જીવાન્તરમાં ન આવી શકે પણ ચૈદ્યૂર્વનું જીબ દેવલોકમાં કેમ સાથે જઈ ન શકે ? (સમ્યક્લ્ય સાથેના શુદ્ધજીવાનીને)

સ.-દર્શન અને જીબ એ ઐહિક તથા પારલખિક હોય છે, પરન્તુ ચારિત્ર તો ઐહિક જ હોય, આવી રીતે પંચમાંગ શ્રી લગ્નવતીલું સૂત્રમાં લખેલ છે. આથી વિચારી શકો છો કે શુદ્ધજીવાન અને સમકિત પરલખમાં જઈ શકે છે માટે (ચૈદ્યૂર્વનું પૂર્ણજીબ પરલખમાં હોય એમ ન માનવું) કેટલુંક પૂર્વનું જીબ હોધ શકે છે.

શ.-ક્ષાયિક સમકિતી ઉપશમશ્રેષ્ઠ કરી શકે ?

સ.-વાંધી નથી પણ ઉપશમ સમકિતી ક્ષપક-શ્રેષ્ઠ કરી ન શકે.

શ.-માનસિક વિચારો શણદોની કેમ ભહાર જઈ ભીજીઓને અસર કરી શકે ? (મનોવર્ગ-જીવાના પુદ્ગળો).

સ.-માનસિક પવિત્ર વિચારોથી સંસ્કૃત થચેલ મનોવર્ગજીવા મનથી છૂટા થયા પણ પણ જે ક્ષેત્રને અવલંખીને સ્થિત હોય તે ક્ષેત્રમાં શ્રેષ્ઠ વાતાવરણ સર્જ શકે છે કે તે સ્થળને જે જે પુષ્યશાળીઓ અવલંબે તે તે પુષ્યશાળીઓની શુદ્ધ મનોભાવનાને વધારી શકે છે. એ જ કારણું છે કે ગિરિજાજ જેવા પવિત્ર સ્થાનો આપણી ભાવનાને ખૂબ ખૂબ વધારે છે.

શ.-તીર્થંકર પરમાત્માના પુષ્યભલને પરમાણુઓ છે ? તે પરમાણુઓની અસરથી

શફેન્ડ્રનું સિંહાસન ચલિત થાય છે ? તે પર-માણુઓ ધર્મસ્તિકાયથી ગતિમાન થાય છે ?

સ.-તીર્થંકર પરમાત્માનું પુષ્ય પરમાણું જ છે. તીર્થંકર જગતાનનું નહિ પણ દરેકના પુષ્યણવ પરમાણુમય હોય છે. જ્યારે જ્યારે તીર્થંકર જગતાનનો જન્મ થાય છે ત્યારે ત્યારે શફેન્ડ્રનું સિંહાસન ચલિત થાય છે અને મનુષ્યદોકમાં આવી જિનબક્તિનો લાલ દે છે તેમાં તીર્થંકર જગતાનના પુષ્ય-બલની જ પ્રેરણા માનીએ તો તેમ માનવામાં વંધે નથી. તે પરમાણુઓ જ નહિ પણ પરમાણુ માત્ર ધર્મસ્તિકાયથી જ ગતિમાન થાય છે.

શ.-રાગદ્રોષ પરમાણુમય છે ?

સ.-હા. રાગદ્રોષ કર્મના પરમાણુઓથી થાય છે. એટલે ઉપચારથી પરમાણુમય કઢી શકાય.

શ.-ક્ષાયિક સમકિતીને અતિચાર લાગે ?

સ.-ન લાગે, પરંતુ તેને સમ્યક્લ્ય સંખ્યાથી અતિચાર ન લાગે એમ સમજવું, પણ ચારિત્ર લીધું હોય તો ચારિત્ર સંખ્યાથી અતિચાર લાગે. અને ન લીધું હોય તો અતિચારની વાત જ કર્યાં છે ? પણ ચારિત્ર ક્ષાયિકભાવ જે હોય તો અતિચાર ન લાગે.

શ.-જ સ્વભાવ એટલે જાણવાનો સ્વભાવ ? જય સ્વભાવ એટલે શું ? અને કિયામાં આત્મા જોડાય તો તે કર્યો સ્વભાવ ?

સ.-જ સ્વભાવ એટલે જાણવારનો સ્વભાવ. જયસત્ત્વસત્ત્વભાવ એટલે સુંદર સ્વભાવ, કલ્યાણભાવો. સ્વભાવ, મુક્તિમાં જવા લાયક સ્વભાવ. એમ અનેક અર્થી થઈ શકે છે. જેવું પ્રકરણ હોય તે સુજલ અર્થ કરવાનો હોય છે. પાપ કિયામાં જોડાય તો પાપસ્વભાવ અને પુણ્યકિયામાં જોડાય તો પુણ્યસ્વભાવ. (ચાહુ)

સ્વીકાર-સમાલોચના

નીચેના થંથે અમોને લેટ મળવા માટે આભાર વ્યક્ત કરીયે છો.

(૧) શ્રીમાન् હરિલદાચાર્યજીવિરચિત ચોગદિસમુચ્ચચય (વિવેચન સહિત)

વિવેચક ડૉ. ભગવાનદાસ મન:સુખલાઇ મહેતા. પ્રકાશક:-શ્રી મનસુખલાલ તારાચંદ મહેતા. મૂલ્ય રૂ. ૬-૦-૦ છ રૂપીયા.

ઉપરોક્ત થંથું ડાક્ટર ભગવાનદાસ ભાઈએ કરેલું સંવિસ્તૃત ટીકાતમક વિવરણ આ થંથમાં છે. નૈન શાસ્ત્રમાં ચૌદ શુણુસ્થાન, ધ્યાન વગેરેમાં જેમ આધ્યાત્મિક વિકાસનું વર્ણન છે તેમ આ થંથમાં છે. આ થંથમાં કુમિક વિકાસ કેમ થાય તે માટે તેની આડ દિલ્લી મિત્રા, તારા, બલા, દીપ્રા, સ્થિરા, કાંતા, પ્રલા અને પરાનું સું દર વર્ણન વિવેચનકારે આપેલી છે વિક્રાન વિવેચનકારે સંસ્કૃત લાષામાં આપેલ મૂળ શ્લોક, તેનાં કાંયમાં અનુવાદ દરેક શફ્ટનેનો અર્થ, વૃત્તિ અર્થ અને તે ઉપરથી વિસ્તૃત રીતે સરળ ગુજરાતી ભાષામાં સું દર વિવેચન કરેલું છે. થંથને અંતે શ્રી યશોવિજયજી મહારાજકૃત ચોગદિની સંજાય પણ આપવામાં આવેલી છે. આ થંથની વાંચવાની શરીએતા કરતાં થંથની શરીએતામાં ડૉ. ભગવાનદાસ ભાઈએ જે વિક્રતાપૂર્ણ ઉપોદ્ઘાત લખેલો નેને પ્રથમ વાંચી જવાની વાંચકને લલામણુ કરીયે છો. વિવેચનકારે રીતેંબર અને હિગ-બર વિક્રાન નૈન આચાર્યો, પાતંજલ, ગીતા વગેરે ચોગને લગતા ૬૩ થંથનો અજ્ઞાસ કરી તેમાંથી અવતરણો આ થંથમાં લઈ આ થંથ ઉપર અલ્યાંત વિક્રતાપૂર્ણ વિવરણ કર્યું છે. તેઓનાં પૂજન્યપિતા મનસુખલાલભાઈ લેખક અને નૈન શાસ્ત્રના અજ્ઞાસી હુતા, તેમ ડૉ. ભગવાનદાસ ભાઈએ પોતાના પિતાનો વારસો લઈ વિશેષ પ્રમાણુમાં વાંચન, ચિતન, મન કરવાના અજ્ઞાસે જ આવા ચોગના પુસ્તકો લખી એક ઉપયોગી સાહિત્યની રચના કરી છે.

લેખક મહાશયે દરેક અધિકારનો છેવટે સાર આપેલ છે, તે સાથે તેની પુષ્ટિરૂપ કળશ કાંયોની કરેલી રચના પરથી આ થંથની વસ્તુ-સ્થિતિને વધારે સ્પષ્ટ કરી છે વગેરે હુકીકત પરથી ડાક્ટર ભગવાનદાસભાઈએ આ થંથનું વિવેચન વિસ્તૃત કરી આ તત્ત્વજ્ઞાત સાહિત્યની અમૂલ્ય સેવા કરી છે. આવા થંથ મનનપૂર્વક વાંચવા વિચારવાથી જ આત્મા વિકાસ કરી શકે છે જ્ઞાનસંદર્ભે લાઈબ્રેરીના શાખુગારદ્ય આ થંથ છે.

આ આધ્યાત્મિક વિકાસના છુમ્બદ્ય થંથ છે તેના અન્યથ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યરચિત ચોગશાસ્ત્ર, શ્રી યશોવિજયજી ઉપાધ્યાયજી મહારાજકૃત આડ દિલ્લીની સલજાય વગેરે કેટલીક કૃતિઓ ચોગ ઉપરની અન્ય પણ છે.

(૨) શ્રી તપા. અરતરસેદઃ-પ્રકાશક શ્રી સુકૃતાભાઈ જ્ઞાનમંહિર-ડલોધી. શ્રી આત્મ-કસ્ત્ર-દાન-પ્રેમ-જ ઝૂસૂરિજી નૈન થંથમાણ નં.-૧૬ કિમત રૂ. ૨-૦-૦ પેઇજ ૧૭૬. સલાને લેટ મળ્યો છે.

(૩) શ્રી જ્ઞાનસાર સ્વોપ્રભાષાર્થના અનુવાદ સહિત. મૂળ કર્તા-ન્યાયાચાર્ય શ્રીમહેયશોવિજયજી મહારાજ.

સંપાદક પદિત ભગવાનદાસ હરાખચંદ. પ્રકાશક શ્રી નૈન પ્રાચ્ય વિદ્યાલયન અમદાવાદ. (આ થંથની આ ભીજી આવૃત્તિ છે, કિંમત એ રૂપીયા.) આ ઝૂકમાં ઉર અષ્ટકો દરેક અષ્ટકમાં આડ શ્લોકાની રચના ઉપાધ્યાયજી મહારાજને કરી છે નેનો આ અનુવાદ સંપાદક મહાશયે કરેલો છે. દરેક અષ્ટકોના મૂળના શ્લોકો તેની નીચે શરીરાર્થ અને તે પણ સંકળનાપૂર્વક વિશેષાર્થ આપી અજ્ઞાસીએ માટે સરલતા કરી આપી છે. આ થંથ અધ્યાત્મનો હોષ્ટ તેની અનેક આવૃત્તિ થવી જોઈએ.

प्रस्तावनामां प्रथम श्री यशोविजयल महाराजतु
चरित्र पधि प्रथम पूर्णताअष्टक अने तेना
पधि भग्नाष्टक ऐम उत्तरोत्तर अष्टकेनो संक-
णनापूर्वक संबंध ज्ञानोये छे जे वाचवा
ज्ञानोये छे. आ अंथ निरंतर आत्मकल्याणुना
जिज्ञासुओ भाटे उपयोगी छे.

वर्तमान समाचार

पंजाबदेशोक्तारक न्यायान्वेनिधि लैनायार्थ
१००८ श्रीमद्विजयानंदसूरीश्वरल (आत्मारामल)
महाराजना समुदायना साधु-साधीयोना यातुर्मास
पालीताथा श्री सिंहदेव श्री आत्मानंद लैन पंजाबी
धर्मशाला (वसंतविलास)मां नीये प्रमाणे छे.

न्यायान्वेनिधि लैनायार्थ श्री १००८ श्रीमद्विजयानंदसूरीश्वरल (आत्मारामल) महाराजना पट्ठर पंजाब (हिंद) क्षेत्री युग्मीर आयार्थ श्रीमद्विजयवलभसूरीश्वरल महाराज, ५० समुद्रविजयल, ५० पूर्णिनंदविजयल, मुनिराज श्री विचारविजयल, शिवविजयल, विशुद्धविजयल, धन्दविजयल, विशारदविजयल, जनकविजयल, प्रकाशविजयल, अलवंतविजयल, जयविजयल, वसंतविजयल, न्यायविजयल, प्रीतिविजयल, हेमविजयल, लौकारविजयल, नंदनविजयल.

साधीयो डाटावालानी धर्मशाला—प्रवर्तत्तु
साधीय श्री हेमशील आदि ४.

पाठ्यवालानी धर्मशाला—साधीय श्री वसंत-
श्रील आदि ३। १८ साधीय श्री चित्रश्रील
आदि ३। २२

माधववालानी धर्मशाला—साधीय श्री जिनेंद्र
श्रील आदि ३। ४

धुशालक्षुवन—साधीय श्री तड्ढुश्रील आदि ३। ३

मेटा योगोद्धुन.

आयार्थ भगवानना अध्यक्षतामां साधु-साधीयोने नांद (समेवसरथ) भांडावी योगमां प्रवेश क्यों छे तेना किया पूर्व प. श्री समुद्रविजयल म० करावे छे. तेमां प. श्री पूर्णिनंदविजयल म० तो पञ्च साथ छे. उत्तराध्ययनसूत्रना योगमां मु. श्री धर्मविजयल, विशारदविजयल, जनकविजयल, प्रकाशविजयल, अलवंतविजयल तथा साधीयोना १६ तो प्रवेश कराव्यो छे. तेमां (निपुटी महाराजना शिष्य) मुनिश्री लक्ष्मीभद्रविजयल म० तो सूयगडांग सूत्रना अने मुनिश्री नीतिविजयलने कृपसूत्रना योगमां प्रवेश करावेल छे. अने ए साधीयो आयारंगसूत्रना योगमां प्रवेश करावेल छे. एमां विभलगच्छनी साधीयो पञ्च छे.

श्री द्वाहशारनयचक्रसार—(न्यायोने महाभूत्यवंत शाख अंथ) अभने ज्ञानातां अत्यंत आनंद थाय छे कैः—भगवान महावाहि क्षमाश्रमण्यरयित नयचक्र महाशास्त्रेना संशोधनमां अत्यंत उपयोगी प्रभाषु-समुच्चय नामना जे टिएटन अथना अभावथी अभाइ नयचक्रना मुद्रण्यतुं कार्य ढीकमां पड्युं हुतुं ते अंथ आभरे परमद्वापाणु परभात्मानी कृपाथा मेगवामां आ अंथना संपादक मुनि जग्मयुविजयल महाराजने संखिता भणी छे. लंडन बहाइट हेलमां आवेली श्रियिशा गवमेन्टना क्रामनवेद्य दीक्षेशन्स गोझीसे तेमनी लाप्तेरीमांथा ए अंथना इटा ता. ३०-७-५१ ना रोज मुनिश्री जग्मयुविजयल महाराज उपर मादेगांव (ज्ञानानाशिक) मोठली आप्या छे. हे नयचक्र अंथ कै जे निर्णयसागर प्रेसमां छपाय छे ते शीध प्रकाशित थधने विद्वान वाचकोना करकमणमां जहां ज्ञानू करवानी अमे आशा राखीये छाये. उपरोक्त प्रत्यन उत्तरा भाटे पूज्य कृपाणु विद्वान मुनिराज श्री जग्मयुविजयल महाराजनो सभा आलार भाने छे.
(श्री लैन आत्मानंद सभा-आवनगर.)

જ્ઞાન પ્રદીપ ભાગ બીજો.

લેખક—આચાર્ય શ્રી વિજયકસ્તૂરસુરિલુ મહારાજ.

ગ્રાનના પરિપાકરે ખાર્મિક, નેતિક અને સામાજિક વિષયો, લેખા કે ને સંસારમાં અટવાયેલા મનુષને સાચી માનવતાનો રાહ અતાવનાર, આબાલવૃક્ષ સર્વ જનસમૂહને હૃદયરસ્થી થતાં મનનપૂર્વેક મફન-પાઠન કરનારને ઐધપ્રદ અને સાથે આત્મિક આનંદ થવા સાથે મનુષ્ય જનમની કેમ સફ્ફૂલતા થાય તેની રીતે સુંદર સુગંધી પુષ્પમાળાએ ગુંથી સાહી, સરલ, રોચક લાણામાં તૈયાર કરવામાં આવેલ છે. પ્રથમ ભાગની એટલી એવી પ્રશ્નાંસા થઈ હતી કે તેનો બીજો ભાગ જલ્દી પ્રકટ કરવા ઉપરા ઉપર માંગણી થતી આચાર્ય મહારાજની કૃતિના નવા ૩૭ વિવિધ વિષયોનો સમૂહ છે તે પ્રકટ કરવામાં આવેલ છે. તેનો કિંમત રૂ. ૪) છે. વિશેષ લખવા કરતાં વાંચીને લાભ લેવા નભ સૂચના છે.

૧ મહાસતી શ્રી દમયંતી ચરિત્ર.

(બધી થાડી નકલો સિલિક રહી છે.)

શ્રી માણિકયહેવસૂરિ વિરચિત ભૂળ ઉપરથી અનુવાદ. સચિત્ર.

પૂર્વનો પૂર્ણયોગ અને શીખનું માહત્મ્ય સતી શ્રીદમયંતીમાં અસાધારણ હતું, એ અસાધારણ શીખના પ્રભાવવડેના ચ્યામટકારિક અનેક પ્રસંગો, વર્ષનો સાથે નળરાજ મણ્યે અપૂર્વ પતિભક્તિન, પ્રતિજ્ઞાબાળ, તે વખતની રોજનીતિ, સતી દમયંતીએ વન નિવાસના વખતે, આવતા સુખ હુંએ વખતે ધીરજ, શાંતિ રાખી કેટલાયે મનુષ્યોને ધર્મ પમાડેલ છે. તેની ભાવભરીત ને તેમજ પુષ્પશલોક નળરાજના પૂર્વના અસાધારણ ઘેણાટા પુષ્પયંધના યોગે તેમના માહત્મ્ય, મહિમા, તેમના નામ સ્મરણથી મનુષ્યોને થતા લાલો વગેરેતું વર્ણન આ અંથમાં આપ્યાં છે. બીજી અંતર્ગત સુખોધક કથાએ પણ આપવામાં આવેલી છે. હોર્મ ૩૬ પાના ૩૧૨ સુંદર અક્ષરો, સુંદર બાધીંગ કવર ઝેકેટ સહિત કિંમત રૂ. ૭-૮-૦ પોસ્ટ ર જ જુદું.

શ્રી શ્રેયાંસનાથ જિનેશ્વરનું સચિત્ર ચરિત્ર.

પૂર્વાચાર્ય શ્રી માનતુંગસુરીશ્વરજી રચિત શુભાર્દેશ પાચ હજાર ઉપરાત શ્લોક પ્રમાણ સંસ્કૃત ભાષામાં રચેલ આ અનુપમ કૃતિનો ગુજરાતીમાં અનુવાદ (અંથ) છપાય છે. બીજા કાગળા, સુંદર ગુજરાતી ટાઈપો, સુખાર્દેશસેં ઉપરાત પાનાઓ, પ્રાચીન કલાની દસ્તિએ સુંદર પરિકર સાથેનો, પ્રલુદો ફોટો, શાસનદેવ સહિત પ્રલુદો ફોટો, શ્રી સમેતશિખર નિર્વાણ પાભ્યાના વખતોનો, મેરિપર્વત જન્માભિપેકનો, જ્યાં પ્રલુદા ચાર કલ્યાણા થયા છે તે, સિંહપુરી નગરના વર્ણન સહિતનો અને સુંદર કવર ઝેકેટનો અને પરમ ગુરુહેવશી આત્મારામજી મહારાજનો વગેરે સર્વ રંગીન આર્દ્ધ પેપર ઉપર સુંદર ફોટોઓ સાથે અને અલંકૃત બાધીંગ સાથે પ્રગટ થશે. આ અંથમાં આચાર્યિક સહાય આપનાર પુષ્પવંત લાગ્યશાળા શ્રીમંત નૈન બહેનો કે બધુઓનો પણ ફોટો જીવનચરિત સાથે આ ચરિત્રમાં આપવામાં આવશે. સુંકૃતની લક્ષ્મીનો શાનેદ્વારશાનભક્તિ માટે અવશ્ય લાભ કોઈ પણ પરમ શ્રેદ્ધાળું આત્માએ આસ લેવા જેવું છે. જનમાં આવે જાનભક્તિનો પ્રસંગ સુંકૃત લક્ષ્મી અને પૂર્વના પુર્ણયોગ જ મળી શકે છે. આ જાન અને પ્રલુદુભક્તિના ઉત્તમ કાર્ય માટે કાઈ પુષ્પપ્રભાવક નૈન બધુઓની આર્થિક સહાયની જરૂર છે.

શ્રી વર્તમાન ચોવીશીના જિનેશ્વર ભગવતોનાં સંક્ષિપ્ત (સચિત્ર) જીવન ચરિત્રો.

વિદાન પૂર્વિયાર્થ શ્રી અમદરાય દ્વારા શ્રુતિ કૃત જીવનાં સંવાદ ૧૩૪૬ ની સાલમાં રચેલ, શ્રી આહિનાય પ્રખુ આદિ ચોવીશી તીર્થીંકર ભગવતોનાં સંક્ષિપ્ત જીવન ચરિત્રો સાથ સરવ અને દુંડા છે. તેમાં (જિનેન્દ્ર ભગવતોના) ના વિવિધ રંગના શાસન દેખેણો સહિતના હોટાઓ, તેમજ રેખા ચિત્રો રંગીન મુક્તી ગુજરાતી ભાષાંતર છપાવવાનું કાર્ય થાં થયું છે. નેમાં ચરિત્રો સાથે પરમાત્મા પરચીશી પરમાત્મા જીવીતિ પરચીશી, શ્રી વાતરાગ સ્નોન અને શ્રીમાન દ્વારા દ્વારા સરિયું પ્રથમ અષ્ટક મુળ અનુવાદ સાથે આ ચરિત્ર મંથમાં આપવામાં આવશે. આ ચરિત્ર મંથ પુષ્પપ્રભાવક જવેરી શેઠ લોગીલાલભાઈ રીતબદ્ધ સુફૂતની મળેલી લક્ષ્મીની સહાયપદે આ શાન જાળિના કાર્ય માટે આધીંક સહાય આપેલ છે. તે માટે આખાર માનવામાં આવે છે.

આદર્શ જૈન સ્વી રત્નો ભાગ થીનો.

જન સમુહનું કલ્યાણ કરનારા મહાન પૂર્વિયાર્થ મહારાજાઓ રચિત કથનુયોગ (કથા સાહિત્ય) માથા પુષ્પો લઘ જુદી જુદી આદર્શ (જૈન સ્વી રત્નો) શીલિવતી વગેરે પવિત્ર આઠ રમણીઓનું સુંદર, રસિક, ઘેનો માટે આદરણ્ણીય, અનુકરણ્ણીય, ખો-ગુહિણ્ણી અને પવિત્ર સ્વી રત્નો થવા માટે આ સતી ચરિત્રો આલંબન ૩૫ હેઠાથી પ્રકાશન કરેલ છે. દેંક સતી ચરિત્રોનું ૫૮ન, પાઠન કરતાં અનેક વિધ આદર્શો અનુપમ રીતે જોવાય છે. નિરોપ લખવા કરતાં વાંચકોને મનન પૂર્ણ વાંચવા નથી સુચના છે. ટાઇપો અને સારા કાગળ ઉપર સરલ ગુજરાતી ભાષામાં મળ્યું અને આઠીંક આધરીંગથી તૈયાર કરવામાં આવેલ છે. ડિંમત શ. ૨-૦-૦ પોસ્ટેજ અલગ. ઇકત જુઝ નફલો સીલીએમાં છે.

નીચેના સંસ્કૃત તથા ગુજરાતી ભાષાના અંથો

(ધણી જ થાડી નફલો સિલિકે ફરી મળવા સંભવ નથી.)

સંસ્કૃત અંથો

જૈન મેધદૂત	૨-૦-૦ કર્મઅંથ ભાગ ૨	૪-૦-૦
પ્રકરણ સંગ્રહ	૦-૮-૦ કથારતનકાર	૮-૮-૦

ગુજરાતી અંથો

કુમાર વિદાર ખતક	૧-૮-૦ જંધપતિ ચરિત્ર	૫-૮-૦
જૈન ગૂજરાત કાબ્ય સંગ્રહ	૨-૧૨-૦ વસ્તુદેવ હિન્દી ભાષાંતર	૧૫-૦-૦
વિજયાનંદસ્વરી	૦-૮-૦ શ્રી શાન્તિનાથ ચરિત્ર	૭-૮-૦
પંચપરમેષ્ઠી ગુણુરલમાળા	૧-૮-૦ આદર્શ ખીરતો ભાગ ૨	૨-૦-૦
કાબ્ય સુધ્યાદર	૨-૮-૦ ગ્રાનમદીપ ભાગ ૨	૪-૦-૦
સુપાખ્યાનાથ ચરિત્ર ભાગ ૨	૨-૮-૦ આચાર ઉપદેશ	૧-૦-૦
વાશથાનક પૂજા (અથ સહીત)	૧-૪-૦ આત્મકાનિત પ્રકાશ	૦-૪-૦
કર્મબિન્દુ	૩-૦-૦ ગ્રાનમધૂત કાબ્યકુંજ	૧-૦-૦
તત્ત્વનિર્ણય પ્રાચાર	૧૦-૦-૦ અંધકાર્ય પૂજા	૦-૪-૦